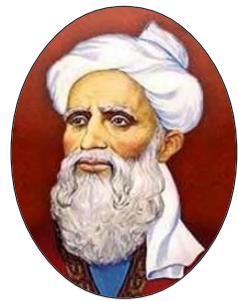

ЗИНАТИ ИНСОН СЕ ЧИЗ АСТ: ИЛМ, МУҲАББАТ ВА ОЗОДИ

АНВОР ДОНИШ

E-mail: anvor.donish@kgu.tj **Нашияи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯаబдуллоҳи Рӯдакӣ***
www.kgu.tj №5 (257) 30 июни соли 2017, ҷумъа (оғози нашр: соли 1994)

ПАЁМИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН, ПЕШВОИ МИЛЛАТ, МУҲТАРАМ ЭМОМАЛӢ РАҲМОН БА МУНОСИБАТИ РӮЗИ ВАҲДАТИ МИЛЛӢ

26.06.2017 18:00, шаҳри Душанбе

Ҳамваташони азиз!

Бо эҳсоси шукронаву қаноатмандӣ аз рӯзгори ободу озоди мардуми шарифамон ва фазои орому осоиштаи мамлакатамон ҳамаи шумо ва кулли ҳамваташони бурунмарзиамонро ба муносабати ҷашни бистсолагии ваҳдати миллӣ самимона табрик мегӯям.

Тоҷикистони азизи мо ҳанӯз дар оғози истиқолият дар натиҷаи фитнаву дасисай нерӯҳои бадҳоҳи дохиливу ҳориҷӣ ба гирдobi мухолифатҳои сиёсӣ ва бъайдан ба оташи ҷангӣ таҳмилӣ шаҳрвандӣ гирифтор шуд.

Ин воқеаҳои даҳшатбор, ки бо дастгирӣ доираҳои ғарзномои берунӣ ва бо истифода аз қувваҳои раҳгумзадаи дохилий ба вуқӯъ омаданд, боиси ҳалоқати даҳҳо ҳазор нафар сокинони кишвар ва фирорӣ шудани беш аз як миллион

нафар ҳамваташони мо гардианд.

Ба иқтисодиёти мамлакат хисороти зиёд ворид гардида, инфрасоҳоти иқтисодиву иҷтимоӣ ҳаробу валандор шуд.

Дар баробари ин, гурӯҳои алоҳидо аз нооромии ҷомеа истифода наਮуда, молу амвол ва таҷхизоти бисёр корхонаҳои саноатии мамлакатро беरун аз марзи кишварамон бурданد.

Дар он айём ҳатари аз ҳаритаи сиёсии ҷаҳон нест шудани давлати ҷавони тоҷикон ва пароқанда гардидани миллати тоҷик ба воқеяти рӯз табдил ёфта буд.

Душманони дохиливу ҳориҷии миллати тоҷик низ амали гардидани ҳамин нақшай даҳшатноку фоциаборро меҳостанд.

Аммо фарзандони асил ва бонангӯ

номуси миллат ба хотири қатъи ҷангӣ ҳунрезӣ ва истиқори сулҳ ба талошу мубориза барҳостанд ва собит соҳтанд, ки миллате чун тоҷикон бо таърихи тӯлониву пурифтиҳор ва нақши арзишманд дар тамаддуни башарӣ наметавонад бо мудоҳилаи доираҳои манфиатҳоҳи ҳориҷӣ дар гирдobi иғвоангезиҳои сиёсӣ ва ҷангӣ таҳмилӣ шаҳрвандӣ нобуд гардад.

Майлу иродай қавӣ, ҷидду ҷаҳд ва хости мардуми бонангӯ номуси Тоҷикистон низ ин буд, ки сулҳу оромӣ дар кишвар ҳарчи зудтар барқарор гардад.

Ҳарчанд ки ба даст овардани сулҳ ва ризоияти миллӣ раванди бисёр вазнину сангин ва тӯлониву пурмашақат буд, vale ҳуҷбахтона ҷаҳду талоши фарзандони содиқи ҳалқи тоҷик бо сулҳу оштӣ ва ваҳдату ягонагӣ анҷом пазирафт, ки он имрӯз ҳамчун таҷрибаи нодирӣ ҷаҳонӣ Ҷумҳурии Тоҷикистонро ҳамонада.

Баъди истиқори сулҳ барқарор кардани фаъолияти фалаҷшудаи шоҳаҳои ҳокимиёти ва соҳтору мақомоти давлатӣ ҳамчун вазифаи аввалиндараси мо оғоз ёфт ва минбаъд ба таҳқими пояҳои рушди иқтисоди миллӣ равона гардид.

Мо дар ин замини фарҳанги сулҳро ҳамчун унсури бунёдии сиёсати худ қарор дода, муносабатро бо кишварҳои минтақаву ҷаҳон барқарор намудем ва дар ин марому маслак то ба имрӯз событу устувор ҳастем.

Мардуми шарифи кишвар ду даҳсола аст, ки дар фазои сулҳу осоиш ва ваҳдату ягонагӣ зиндагӣ мекунанд. Ваҳдати ҷомеа имконият фароҳам овард, ки ҳалқи Тоҷикистон дар роҳи Ҷумҳурии Тоҷикистони давлати мусори демократӣ,

(Идомааш дар саҳ. 2)

СИЁСАТИ РОҲБАРИИ
ЭМОМАЛӢ РАҲМОН АЗ
НАЗАРИ СИЁСАТМАДОРОН

ЧӢ БОЯД КАРД, ТО
ВАҲДАТИ МИЛЛӢ АБАДӢ
БОҚӢ БИМОНАД?

АМНИЯТ ВА ИЛМ

50 000 СОМОНӢ
МУКОФОТПУЛӢ БАРОИ
ДОНИШҖӮЕН

СУЛҲИ ДЕРИНТИЗОРИ
МО ОМАД

70 СОЛИ МУВАФФАҚИЯТ
ВА КОМГОРӢ

ВАҲДАТИ МИЛЛӢ ВА
ҶОНБОЗИҲОВУ ҚУРБОНИҲО

(Идома аз саҳ. 1)

ҳуқуқбунёду дунявӣ ва ташаккули ҷомеаи шаҳрвандӣ қадамҳои устувор гузорад ва дар кӯтоҳтарин муддат натиҷаҳои назаррасро соҳиб гардад.

Дар шароити кунунӣ бидуни тақиҷату таҳқими заминиҳои иқтисодӣ беҳтар намудани некӯаҳволии мардум ва устувории ваҳдату ягонагӣ ғайри қобили тасаввур аст. Чунки маҳз иқтисодӣ рушдёфта ва истеҳсолоти мӯаҷҷаз бо технологияҳои мӯосир яке аз омилҳои таҳқими суботу оромии ҷомеа ва пойдории ваҳдати миллӣ мебошад.

Бо ин мақсад, мо таваҷҷӯҳи асосиро ба рушди устувори иқтисодӣ миллӣ, соҳтмони роҳҳо ва корхонаҳои хурду қалони истеҳсолӣ равона карда, то имрӯз дар ин самт ба дастовардҳои назаррасо ноил гардидем.

Бахусус, аз бунбости дохилии коммуникатсионӣ раҳӣ баҳшидани қишивар мӯваффақияти бузурги ҳалқамон буда,

ПАЁМИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН, ПЕШВОИ МИЛЛАТ, МУҲТАРАМ ЭМОМАЛӢ РАҲМОН БА МУНОСИБАТИ РӮЗИ ВАҲДАТИ МИЛЛИ

ҳоло ба шароғати он Тоҷикистон ба як қаламрави воқеан воҳид табдил ёфта, рафтуомади озодонаи сокинони ҳамаи минтақаҳои мамлакат ва ҳамлу нақли молу маҳсулот дар ҷониши фарҳанги ғарбӣ мустақим дорад.

Истиқполияти энергетикий яке аз заминиҳои муҳимтарини таҳқими тақиҷату таҳқими иқтисодӣ давлат, баланд бардоштани сатҳу сифати зиндагии сокинони қишивар буда, Ҳукумати мамлакат бо истиғфода аз тамоми заҳирavу имкониятҳо дар ин самт ҳамаи тадбирҳои заруриро амалӣ гардонидааст.

Андеши муттаҳидсози афорди миллат бо ташаккули маънавиёти ҷомеа, пойдории амнияти ҷомеаеву давлат ва ҳифзи арзишҳои фарҳанги ғарбӣ мустақим дорад.

Дар шароити ҷаҳонишавӣ ба ҳаёти ҷомеа ворид шудани үнсурҳои фарҳанги бегона ва вусъат гирифтани фаъолияти ҳар гуна ҳаракату созмонҳои тундрӯву иртиҷои моро водор месозад, ки ба хотири ҳифзу густариши арзишҳои неки миллӣ ҷораҳои мӯассир андешем.

Дар ҷониши ҷаҳонишавӣ моро зарурӣ аст, ки барои тарбияи наслҳои оғоҳу бедор талош наамоем, онҳоро дар рӯҳияи

ҳифзи истиқполияту озодӣ ба воя расонем, то ки фарзандони монанди оянда барои ҳимояи манфиатҳои миллату давлати соҳибхтиёрамон омода бошанд.

Ваҳдат дар сурате бегазанду абадӣ мемонад, ки ҳар як қишивар манфиати милливи давлати тоҷикӣ аз ҳама манфиатҳои дигар боло гузорад, барои иттиҳоду ягонагии ҷомеа талош намояд, ба қадри сарзамини аҷодии хешрасад ва онро чун модари худ азизу муқаддас шуморад.

Итмион дорам, ки мардуми шарифу ватандӯст ва сулҳоҳу сулҳпарвари Тоҷикистон минбаъд низ бо шуқрони истиқло-

лияту озодӣ ба қадри сулҳу оромӣ ва суботу амнияти сарзамини аҷодӣ мерасанд ва ҳаргиз намегузоранд, ки ин коҳи пурҷалоли миллат, яъне истиқполияту ваҳдат газанд ёбад.

Бо эътиомиди комил ба ин фазилати мардуми соҳибмариғату сарбаландамон, ҳамаи шумо, ҳамватанони азизро бори дигар ба муносибати ҷаҳонишавӣ ваҳдати миллӣ табриқ мегӯям ва орзу менамоям, ки дар хонадони ҳар яки шумо ҷаҳонишавӣ мӯқаддаси сулҳу оромӣ ҳамеша фурӯзон бошад.

**Ҷашн муборак,
ҳамватанони азиз!**

50 000 СОМОНӢ МУҚОФТПУЛӢ БАРОИ ИХТИРӮКОРОН, ГОЛИБОНӢ ОЛИМПИАДА ВА РОҲБАРОНИ ОНҲО

Рӯзи 5.06.2017 бо фармони ректор устодон ва донишҷӯёне, ки дар Фестивали иҳтироъкорону навоварони ҷавон, озмуни Иҳтироъкорони Муассисаи давлатии "Телевизиони Сафина", Олимпиадаи ҷумҳурийи ва Олимпиадаи Ҷоми Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон иштирӯкарда, соҳиби ҷойҳои намоён гардианд, бо маблагҳои пулӣ қадрдорони карда шуданд.

Барои мӯваффақ шудан дар Фестивали иҳтироъкорону навоварони ҷавон ва озмуни Иҳтироъкорони Муассисаи давлатии "Телевизиони Сафина" донишҷӯён ва роҳбарони илмии онҳо ба таври зайл ҳавасманд карда шуданд:

1. Одинаев Комрон, донишҷӯи курси 4-уми факултаи филологияи ҳориҷӣ аз фанни забони англӣ барои сазовор шудан ба ҷойи якум 3000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба Мирзоев Шуҳрат 2000 сомонӣ;

2. Икромов Шодӣ, донишҷӯи курси 3-уми шӯбайи кори бонкии факултаи молиявии иқтисодӣ аз фанни назарияи иқтисодӣ барои сазовор шудан ба ҷойи якум 3000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба Мирсаидов Муҳаммаднам 2000 сомонӣ;

3. Сайдова Матлуба, донишҷӯи курси 3-уми факултаи филологияи тоҷик ва журналистика, шӯбайи забон ва адабиёти тоҷик аз фанни забон ва адабиёти тоҷик барои сазовор шудан ба ҷойи якум 3000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба Асоев Мирзошираф 500 сомонӣ;

4. Гаюров Лоиқ, донишҷӯи курси 4-уми факултаи физика ва математика аз рӯи иқтисоди математика барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба профессор Ибодов М.О. 1000 сомонӣ;

5. Латипова Назира, донишҷӯи курси 3-уми факултаи филологияи рус аз фанни забон ва адабиёти рус барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба муаллими калон Гаримова Н. 500 сомонӣ;

6. Бобоназаров Идібек, донишҷӯи бахши 3-уми факултаи физика ва математика аз рӯи иқтисоди математика барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба муаллими калон Назаров Б. 1 000 сомонӣ;

7. Муродов Муҳиддин, донишҷӯи бахши 4-уми факултаи физика аз рӯи иқтисоди физика ва математика аз рӯи иқтисоди математика барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба профессор Ибодов М.О. 1 000 сомонӣ;

8. Гаюров Лоиқ, донишҷӯи курси 4-уми факултаи таърихи ҳуқуқ аз фанни таърихи барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба муаллими калон Сафаров Х. 0,5 000 сомонӣ;

9. Икромов Шодӣ, донишҷӯи курси 4-уми факултаи иқтисодӣ аз идора, шӯбайи иқтисодӣ аз идора дар корхона аз фанни сиёсатшиносӣ барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба муаллими калон Назаров Б. 0,25 000 сомонӣ;

10. Неъматов Садриддин, донишҷӯи курси 4-уми факултаи таърихи ҳуқуқ аз фанни таърихи барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба дотсент Муродова Г. 0,25 000 сомонӣ;

11. Асоева Омина, донишҷӯи курси 2-уми факултаи химия, биология ва география аз шӯбайи химия ва биология аз фанни биология барои иштирӯқи фаъолона як стипендиа ва барои роҳбари кардани донишҷӯ ба муаллими калон Досаков М. 0,5 000 сомонӣ;

иilmҳои филологӣ Холикова З. 0,5 000 сомонӣ, барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ;

5. Муродов Муҳиддин, донишҷӯи курси 3-уми факултаи физика ва математика (шуబайи информатика) аз фанни информатика барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ;

9. Бобоев Комрон, донишҷӯи курси 5-уми факултаи химия, биология ва география (шуబайи химия ва биология) аз фанни химия барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба дотсент Холиков С.С. 500 сомонӣ;

6. Бобоев Комрон, донишҷӯи курси 5-уми факултаи химия, биология ва география (шуబайи химия ва биология) аз фанни химия барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ;

7. Ҳабибов Судошан, донишҷӯи курси 5-уми факултаи таърихи ҳуқуқ аз фанни таърихи барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ;

8. Бобоназаров Идібек, донишҷӯи курси 3-уми факултаи физика ва математика (шуబайи математика) аз фанни математика барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба дотсент Холиков С.С. 500 сомонӣ;

9. Икромов Шодӣ, донишҷӯи курси 4-уми факултаи иқтисодӣ аз идора, шӯбайи иқтисодӣ аз идора дар корхона аз фанни сиёсатшиносӣ барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба дотсент Муродова Г. 0,25 000 сомонӣ;

10. Неъматов Садриддин, донишҷӯи курси 4-уми факултаи таърихи ҳуқуқ аз фанни таърихи барои сазовор шудан ба ҷойи дуюм 2000 сомонӣ, барои роҳбари кардани донишҷӯ ба дотсент Муродова Г. 0,25 000 сомонӣ;

11. Асоева Омина, донишҷӯи курси 2-уми факултаи химия, биология ва география (шуబайи химия ва биология) аз фанни биология барои иштирӯқи фаъолона як стипендиа ва барои роҳбари кардани донишҷӯ ба муаллими калон Досаков М. 0,5 000 сомонӣ;

«Анвори дониш»

ВАҲДАТИ МИЛЛӢ ВА ҶОНБОЗИҲОВУ ҚУРБОНИҲО

Ҳар сол мардуми тоҷик 27-уми июн - Рӯзи Ваҳдати миллиро бо шукуху шаҳомати тоза ҷаши мегиранд. Ин рӯзи таърихӣ оғози марҳилаи нави давлатдории тоҷикон буда, барои татбиқи раванди созандагии давлат заминаш устувору мусоидро фароҳам овард.

Таърих гувоҳ аст, ки солҳои 1992-1997 дар Тоҷикистон ҷанги таҳмилии шаҳрвандӣ шуда гузашт. Дар натиҷа беш аз сад ҳазор шаҳрвандони мо ҷони худро аз даст доданд, қарib як милион нафар иҷборан ҳонаву дари худро тарқ карда, ба қишиварҳои ҳамсоя фирор карданд. Ҷанги шаҳрвандӣ ба иқтисодиёти мамлакат, дар маҷмӯӣ, беш аз 10 миллиард доллари амрикӣ зарари моддӣ расонид. Садҳо ҳонаҳо сӯзонда, ҳазорҳо иншоот ҳаробу валангир гардиданд. Зарари маънавии ҷанг ҳадду ҳисоб надорад, зеро бар асари он ҳазорҳо занон аз шавҳаронашон маҳрум гардида, зиёда аз 50 ҳазор кӯдакон ятим монданд. Тоҷикистон аз марҳилаи рушди ҳаёти иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва сиёсӣ ба мӯҳлати 40-50 сол ба қафо партофтад шуд.

Дар чунин вазъият, ки ба қишивар парокандашавӣ таҳдид менамуд, ниёз ба роҳбаре буд, ки ироди қафӣ дошта бошаду сарсупурдаи миллату ватан бошад ва ба хотири ба даст овардани Ваҳдати миллии ҷаҳонро барқарор намудани сулҳу субот дар қишивар қӯдрати барқарор намудани ҳоқимияти устувори давлатиро дошта бошад.

Иҷlosияи тақдирсози 16-уми Шӯрои Оли (16 ноябрь 1992), ки начоти миллат масъалаи асосии он буд, бояд роҳбареро интихоб менамуд, ки миллати парокандаро муттаҳид карда тавонад. Мушиқилӣ дар дарёfti шахс набуд, балки дар гирифтани масъулияти буд, зеро замоне, ки яроқ қишиварро идора мекарду иқтисодӣ ёт фалача ҳазина ҳолӣ буд, зиноми идораи қишиварро на ҳар кас ба дӯsh мегирифт. Шукр, ки чунин шахс он замон пайдо шуд. Он Эмомали Рахмон буд. Ў ба хотири миллат, давлат ва ҳалқи Тоҷикистон масъулияти сангин ва вазнинро ба дӯsh гирифт ва таърихи сабит соҳт, ки ин интихоб дурӯst ва сариваҳӣ буд.

Оре, моя ба Ваҳдати миллии расидем, аммо боре фикр мекунем, ки ваҳдати милли, сулҳу амонӣ ҷо гуна ба даст омад? Ћин ки барои имзои ин Созишномаи ҷониҳои дasti оштӣ сӯи ҳам дароз карданду ҳалос. Албатта не, дар ин роҳ он қадар ҷонбозиҳову қурбониҳо сурат гирифт, ки он ҳамаро наметавон тасаввур кард.

Тавре Роҳбари давлат зикр намуданд, барои амалий намудани ҳадафҳои созандаги 21 маротиба бо иттиҳоди муҳолифин музониҳои анҷом дода, 40 ҳуҷҷати барои миллат муҳимро ба имзо расондем.

Ҳамин тавр, 20 сол пеш, дар натиҷаи музониҳои тӯлонӣ, ки зиёда аз 40 моҳ идома ёфт, 27 июни соли 1997 дар шаҳри Масқав Президенти ҶТ Эмомали Рахмон, роҳбари Иттиҳоди муҳолифини тоҷик марҳум Сайид Абдуллоҳи Нурий ва намояндаи вижайи Муншии умумии СММ Гард Меррем "Созишномаи умумии истиқрори сулҳу ва ризояти миллии дар Тоҷикистон" ба имзо расид. Бо имзои ин созишномаи ба мочарои мусаллаҳона дар қишивар хотима гузошта, яке аз саҳифаҳои фочиавии таърихи қишивар пӯшида шуд

ва аз он рӯз Тоҷикистони азизи моя бар марҳилаи нави таърихӣ ворид гашт ва ҷиддан ба корҳои ободонию созандагӣ оғоз намуд.

Пас аз он рӯзи нусратбор, 27 июн ҳамчун рӯзи Ваҳдати милли, яъне ягонагии милли, баҳамоии милли пазирафта шуд ва асоси рушди ҳамаи саамтҳои ҳаёти ҷомеа дар таърихи ҷавонии давлати соҳибистикполамон гардид.

Сулҳу субот, ризоияти ҷомеа, ваҳдати милли хизмати бениҳои бузургу таърихи ҳалқи азизи Тоҷикистон аст. Ҳамгирой ва дар муҳити солим, яъне бо иттиҳоду иттиҳои ва мурувату мадори зистан аз ҷумлаи фаризаҳои асосии ҳамbastagии башарият дар ҳама давру замонҳо ба ҳисоб меравад.

Иттиҳоди милли ҳамеша бар ҷангу ҷидол ва ғифоқу ҷудоӣ пирӯз мегардад. Сулҳу ваҳдат ва таҳаммӯлазӣр дар табииати ҳислати мардуми тоҷик ба қишиварҳои муқаддас табдил ёфтанд, ки бо ҷонуравони мо сиришта шуда, дар ташаккули аҳлоқу фарҳанг ва зиндагии маънавии ҷомеаи моя қадру манзalati баланд дорад.

Мамлакати милли дастовардҳои сиёсиву иқтисодӣ, фарҳангivу маънавие, ки солҳои охир дар ҷомеаи моя ба вуқӯй мепайванданд, самараи Ваҳдати миллии ҷаҳонро сулҳу осоиш, ҳамдигарфаҳмӣ ва меҳнати созандаги мардуми меҳнатдӯст қишивар мебошад.

Бо шароғати истиқrori сулҳу ва ваҳдати милли садҳо ғояҳои бунёдкор ба вуҷуд омаданд. Имрӯz бунёди роҳҳои замонавӣ, нақбҳо, ташкилоту муассисаҳо, иншооту корҳонаҳо, ободиву нағозисӣ бисёр ба рӯйдоди муқаррарӣ табдил ёфтанд. Бо вуҷуди он, ки ҳоло на ҳама мушкӣ-лоту ва камбудиҳои мавҷуда роҳҳо ҳалли худро ёфтанд, мо боэтиимод гуфта метавонем, ки он ҳам пайваста ҳал ҳоҳад шуд.

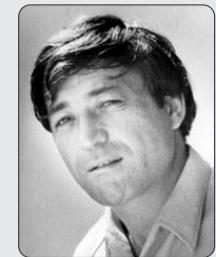
Бояд тазаккур дод, ки Истиқлoliyati va Vаҳdатi milli tаvонist Toҷikiстонро ба ҷаҳониён шинонsonad. Самараи ваҳdатi milli буд, ки ҷомеаи ҷаҳонӣ дар мавриди ҳалли бисёр масъалаҳои ҷаҳонӣ, ба монанди терроризm, экстremizm, муборизa бар ziddi гардиши faiриқonunii mawodi mukhaddir, masъalaҳoи globaliyati ekologiy peshnixodҳoи Ҳukumatи Toҷikiстонro pazirifta, mawridi amal қaror di.

Имрӯz mo niz boyad bari tаxkimi ruşdu nymӯ wa iftixori milli ehtiştamandии xesh va che'maro bo ideyaҳoи navi ba navi milli tаymin namoem. Azamatii sarnavishti andešaҳoи millili

хешро барои рушду нумӯи қишиварамон истифода намуда, ваҳdатi тоҷikonro ба digaron fakhmonda tavonem.

Ваҳdат ҳамешa ifodagari suratu sirat ҳalқi toҷik va ma-

ШЕъРИ Рӯз

Лоик ШЕРАЛИ
ЧАНГИ ДЕВОНАВОР

Раҳми парвардигори мо омад,
Нури ҳақ бар диёри мо омад.
Чанги бунёдсӯзи мо бигзашт,
Сулҳи бунёдкори мо омад.
Зиндагӣ саҳттар зи мурдагӣ буд,
Хотифи зиндадори мо омад.
Кӯю барзан пур аз гадоён буд,
Фурсати шоҳкори мо омад.
Пири Канъоно, ҷаими ту равшан!
Юсуфи дилғигори мо омад.
Мурдаҳо норизо зи мо буданд,
Фотиҳа бар мазори мо омад.
Чор сӯ буд тирборонҳо
Яке тири барори мо омад.
Ахтари наҳс аз сари мо рафт,
Ахтари саъд ёри мо омад.
Аз сари мо ҳазонфишон бигзашт,
Гулғишиони баҳори мо омад.
Кӯҳсоро, бибахши pastши мо,
Нангу ному виқори мо омад.
Ҳоли зору низори мо бигзашт,
Вақти ҷуду нисори мо омад.
Чанги девонавори мо бигзашт,
Сулҳи деринтизори мо омад.

1997

ҳам ҷудо намоянд, ҷавонони моро гумроҳ намоянд. Аммо бо дигар Тоҷикистони солҳои 90 нестем. Имрӯz mo besh az ҳarvaқta қavitar ҳastem. Zoro vaҳdati millili ijtihad bilor, dorom, roҳbari ziaraku dустoni purkӯvbat dorom.

Имрӯz ҷomeaи ҷaҳonи va alal-

хusus Toҷikiстони soҳibistikkop,

ki yak ҷuzъi он meboшad, nigaroni

az on dorad, ki ҳar guna padida

nematlab (tundgarovu ifrotgara-

ri va terrorizm) doman afroxa-

ta, ҷavononi moro niz ba komi hud

mekashad. Mutaassifona, bâzze

ҷavononi toҷik niz firefta

tabligotu tashviqoti durgin

shuda, ba ҳar guna gurӯҳoi ifr-

rotgaroy shomil shuda, ҷoni azi-

zi hudo aз dast medixand, ki bo-

isi taassuf, sharh va malomat

mehboшad.

Magar ҷanги шaҳrvandӣ bari

mo sabaq nashud? Ҳalқi toҷik in

marҳila як marotiba pasi sar

karde, sabaqi faromushnospazir

ҳam girifit.

In xushdore bari mo bud, ki

хеле garon aftod. Pas mo, bax-

sus ҷavononi naboyd biguzarem,

ki vaҳdati mo halador shavad.

Fazoi imrӯza siёsii min-

taka va ҷaҳon moro wodor mekuнad,

ki tamom nерӯҳoi sозандagi ҷome-

aro bari ҳifzi dastovardҳo i-

stiқoliyati, tаxkimi давлатdorӣ,

vaҳdati milli, sulҳu sубot va

ruşdi ҳamamoniбai iktisodiv

iҷtimoi мамлakat rawona sозem.

Dar in amri xair ҷavononi

kiшиvar ҳamchun nerӯi peşrav

ba bунёdkori ҷomea boyad naқshi

arzanda doшta boшand, zoro

oynada ҳar ja давлатi millat ba

ҷavononi vobasta meboшand. In

Гулчера МУРОДОВА,
номзади илмҳои сиёсӣ, лудири
кафедраи сиёсатшиносӣ

21 МЕДАЛИ ДОНИШЧҮЁНИ ДОНИШГОҲ ДАР СПАРТАКИАДА

Марҳилаи сеюми спартакиадаи донишчӯёни мактабҳои таҳсилоти олии ҷумхурӣ оид ба варзиши сабук рӯзи 16-18-уми май дар шаҳри Душанбе шуда гузашт. Ҳайати дастаи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакиро мураббии даста, ассистенти кафедраи тарбияи ҷисмонӣ ва методикаи таълимӣ он банда ва Шоимарданов Ҳайрулло ҳамроҳӣ кардем.

Дар масофаи 1500 метр байнин бонувон Зулҳҷаи Ҷурабек, донишчӯйи соли 2-уми факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 2-ум гардида боз дар масофаи 3000 метр сазовори чойи 2-ум шуд.

Дар партофтани наиза Сафаров Юсуф, донишчӯйи соли 5-уми факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 3-ум гардида, дар байнин бонувон ҷаҳидан ба баландӣ бошад. Тагоева Улхонӣ, донишчӯйи соли 1-уми факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 3-ум шуд.

Гуштини тарзи "озод", ки дар шаҳри Ҳучанд гузашт, ҳайати дастаи донишгоҳро мураббии даста, муаллими калони кафедраи тарбияи ҷисмонӣ ва методикаи таълимӣ он Раҳматуллоев А. ва Файзов Дилшод ҳамроҳӣ карданд. Дар вазни 66 кг Файзинов Абдулқосим, донишчӯйи соли 4-уми факултаи молиявию иқтисодӣ сазовори чойи 1-ум, дар вазни 70 кг Нуралиев Рамазон, донишчӯйи факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 3-ум, дар вазни 74 кг Каримов

Фариддин, донишчӯйи факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 2-ум, дар вазни 84 кг Нафасов Арҷуманд, донишчӯйи факултаи таъриҳ, ҳуқӯқ ва муносабатҳои байнalmilalӣ сазовори чойи 2-ум, дар вазни 96 кг Исоқҷони Ҳасан, донишчӯйи факултаи иқтисодӣ сазовори чойи 1-ум ва дар вазни 125 кг Розназаров Сердар, донишчӯйи бахши сеюми факултаи молиявию иқтисодӣ сазовори чойи 3-ум гардидаанд.

Гуштини чудо дар толори варзиши Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ шуда гузашт, ки дастаи донишгоҳро ассистенти кафедраи тарбияи ҷисмонӣ ва методикаи таълимӣ он Иzzatullovoi Davlaahmand ва Муррабии шоистаи Ҷумҳурии Тоҷикистон Мирзоев Шариф ҳоҳбарӣ карданд. Дар вазни 66 кг Ҳайрандеш Мирзалий, донишчӯйи соли 1-уми факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 3-ум гардидаанд.

Барои сафарбар намудани варзишгарони донишгоҳ ба мусобиқаҳо ҳоҳбарияти донишгоҳ моро дастгирӣ карданд, ки мо миннатдории худро ба ректори донишгоҳ, муҳтарам Абдулло Ҳабибулло мерасонем.

Муҳаммад ТАВАРОВ,
ассистенти кафедраи
тарбияи ҷисмонӣ
ва методикаи таълимӣ он

ТАШРИФИ РАЁСАТИ ИТТИФОҚИ НАВИСАНДАГОН БА ДОНИШГОҲ

Таърихи 25.05.2017 баҳшида ба 20-солагии Ваҳдати миллӣ раиси Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон Низом Қосим, нависандай шинохтаи ҷумхурӣ Абулӯҳамид Самад, шоир Алиакбари Абдулло ва Шоири ҳалқии Тоҷикистон Ҳақназар Ғоиб ба Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ ташrif оварданд.

Наҳуст, ректори донишгоҳ доктори илмҳои физика ва математика, профессор, Абдулло Ҳабибулло бо сухани ифтиҳоӣ баромад намуда, меҳмононро ҳайрамақдам гуфт. Сипас,

раиси шаҳри Кӯлоб, узви Маҷлиси вакилони Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Ҳайрулло Амонулло баромад намуд. Инчунин, ноиби ректор оид ба иртибот бо ҷомеа, ҳоваршинос Зафари Мирзоён, Шоири ҳалқии Тоҷикистон Ҳақназар Ғоиб, раиси ИНТ Низом Қосим, нависандай Абулӯҳамид Самад ва шоир Алиакбари Абдулло дар мавзӯи "Ваҳдат-бақои миллат" баромад намуданд ва аз ашъорашибон шеърҳо қироат карданд.

Дар охир, ба меҳмонон аз тарафи садорати донишгоҳ түхфаҳои хотиравӣ тақдим карда шуд.

ДОНИШГОҲИ КӮЛОБ ДАР ДАВИ МИЛЛӢ МАҶОМИ 1-УМРО ГИРИФТ!

Ҳар сол дар ҷумҳурияном ҷо-рарбанини Дави миллӣ мегузарad. Имсол, 21-уми май дар шаҳри Кӯлоб Дави миллӣ шуда гузашт, ки дар байнин мardҳо банда ассистенти кафедраи тарбияи ҷисмонӣ ва методикаи таълимии он Шоимарданов Ҳайрулло дар масофаи 3000 метр сазовори чойи 1-ум шудам.

Байнин бонувон бошад, чои 1-ум насиби донишчӯйи соли 2-уми факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ Зулҳҷаи Ҷурабек ва чои 2-ум насиби донишчӯйи соли 5-уми шӯъбати гоибонаи факултети тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ Ҳуснорӣ Сайҳомиддин гашт.

Дар ҷамбасти ин ҷо-рарбанини ҷо-1-умро Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ, чои 2-умро Донишкадai технология ва мененҷменти инноватсий дар шаҳри Кӯлоб ва чои

чои 2-умро ишғол кард. Гуштии миллӣ дар шаҳри Курғон теппа шуда гузашт ва дастаи донишгоҳро ассистенти кафедраи тарбияи ҷисмонӣ ва методикаи таълимии он Устоди варзиши дараҷаи ҷумхурӣ Нурматов Ш. ва Қурбоналии Сайд, Устоди варзиши дараҷаи байнalmilalӣ ҳоҳбарӣ намуданд. Дар вазни 65 кг Муродов Люб, донишчӯйи факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 3-ум, дар вазни 70 кг Ҳабибулло Ҳуршед, донишчӯйи факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 3-ум ва дар вазни 80 кг Маҳмадов Аминҷон, донишчӯйи факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 2-ум гардидаанд.

Мусобиқа аз рӯи намуди варзиши муштазӣ, ки дар шаҳри Душанбе гузашт, дастаи донишгоҳро Устоди варзиши Ҷумҳурии Тоҷикистон Нодиров Сулаймон ҳоҳбарӣ намуданд. Дар вазни 60 кг Табаров Рамазон, донишчӯйи соли 1-уми факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 1-ум, дар вазни 69 кг Шарипов Некрӯз, донишчӯйи факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 1-ум ва дар вазни 91 кг Ёрмадов Шаҳром ва Усмонов Ҷовидон, донишчӯйи факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ сазовори чойи 3-ум гардидаанд.

Барои сафарбар намудани варзишгарони донишгоҳ ба мусобиқаҳо ҳоҳбарияти донишгоҳ моро дастгирӣ карданд, ки мо миннатдории худро ба ректори донишгоҳ, муҳтaram Абдулло Ҳабибулло мерасонем.

РАИСИ НОҲИЯИ ҲАМАДОНӢ ДОНИШЧӮЕНАШРО ҲАБАР ГИРИФТ

Санаи 17.06.2017. дар толори Шӯрои олимомони Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ воҳӯрии раиси ноҳияи Ҳамадонӣ Вализода Абдулқодирӣ Юсуф бо донишчӯёне, ки тибқи Қвотаи президентӣ аз ноҳияи Ҳамадонӣ дар донишгоҳ таҳсил мекунанд, баргузор гашт. Донишчӯён бо раиси ноҳия сӯҳбати озод намуда, фикру андешаҳои худро во-баста ба таҳсил, зиндагӣ ва хонишаҳон баён намуданд. Дар охир ба донишчӯён кӯмакпӯлии яқвақтаина бо маблағи 100 сомонӣ тақдим намуданд.

ҲУНАРМАНДОНИ ТЕАТРИ ДАВЛАТИИ ЧАВОНОН БА ДОНИШГОҲ ОМАДАНД

Рӯзи 15.06.2017. ҳунарманди мардумӣ ва шинохтаи кишвар Раҷабгул Қосимова ва ҳунармандони ҷавонон Театри давлатии ҷавонон ба номи Маҳмудҷон Воҳидов ба Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ ташrif оварданд. Дар ин дидор намоишнома худро бо номи "Пайроҳаи зиндагӣ" дар "Толори фарҳангӣ"-и донишгоҳ барои омӯзгорону донишчӯён ба намоиш гузаштанд. Ин намоишнома сартопо тарғиби хислатҳои нақуи инсонӣ буда, ба тамошобинон таъсирӣ хубрасонид. Ҳамзамон бояд қайд намуд, ки намоишнома мазкур дар дигар донишкадаҳо ва театрҳои шаҳри Кӯлоб намоиш дода шуд ва ин ба хотири 55-солагии фаъолияти кори ҳунарманди мардумӣ, профессор Раҷабгул Қосимова буд.

Баъди итмоими намоишнома миёни омӯзгорону донишчӯён ва ҳунармандон саволу ҷавоб ба гуфторҳо сурат гирифт. Дар охир аз тарафи садорати донишгоҳ ба меҳмонон түхфаҳои хотиравӣ тақдим карда шуд.

МИННАДОРӢИ РАИСИ ИТТИФОҚИ НАВИСАНДАГОН

Таърихи 25.05.2017 раиси Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон Мөҳмон Баҳтий ва дигар адабони ҷумхурӣ ба Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ ташrif оварданд ва бо донишчӯён омӯзгорону донишгоҳ сӯҳбати хубе анҷом доданд. Баъди сафар устод Мөҳмон Баҳтий таассутошро аз ин воҳӯрӣ тавассути мактуб ҷунин изҳор дошт.

"Робитаҳои адабон бо хонандагон, баҳусус устодону шогирдони донишгоҳҳо таърихи дерина дорад. Ин бесабаб нест, чунки онҳо оғоҳтарину ҳассостарин мухлисони адабиётанд.

Мулоқотҳо дар Донишгоҳи давлатии Кӯлоб моро аз ду ҷиҳат шод намуд. Аввалан, мо боз ҳамон хонандагони соҳибзавӯ ҳавасманди худро дарёфтем, ки ба адабиёт меҳру эътиқоди самимона доранд. Сониян донишгоҳҳо дидем, ки беш аз пеш, ҳам ба зоҳир ва ҳам ба ботин, дигаргун шудааст ва акнун на-танҳо муассисаи муваффақи таълимӣ, балки маркази қавии тадқиқотӣ ҳам ҷаст. Баҳусус, аз фаъолияти маҳфили адабони ҷавон мамнунем ва бовар дорем, ки таваҷҷӯҳу ғамҳориҳо Шумо дар ин самт ба нағъи адабиётамон натиҷаҳо дилҳоҳ медиҳад.

Саломативу комёбихои устодону шогирдони донишгоҳ ва густараши бештари ҳамкориҳоямонро ба хотири завқи баландтари ҳаводорон ва илҳоми саршори адабон таманно дорем."

КОНФРОНС ТАҲТИ УНВОНИ "БАРНОМАСОЗОНИ ҶАВОН"

Рӯзи 12.06.2017 дар факултаи физика ва математика бо ташаббуси кафедраи илмҳои компютерӣ баҳшида ба 20-солагии Ваҳдати миллӣ конфронс таҳти унвони "Барномасозони ҷавон" баргузор гардида. Наҳуст, декани факулта номзади илмҳои педагогӣ Сафаров М.В. баромад намуда конфронсро ҳусни оғоз баҳшид. Сипас, Исломӣ И., донишчӯйи соли 1-уми ихтиноси информатика дар мавзӯи "Ҷавонон-нерӯи пешбарандай сиёсати Пешвои миллат" ва Авалов Б., донишчӯйи соли 1-уми ихтиноси информатика дар мавзӯи "Имкониятҳои барномаи LaTeX" маърӯза намуданд. Баъдан роҳбари маҳфили Асоев М. дар бораи фаъолияти маҳфили "Барномасозони ҷавон" дар соли таҳсил 2016-2017 ва нақшашо барои соли таҳсил 2017-2018 маълумот дод. Дар охир ба иштирокчиёни фаъол ифтихорномаҳо супорида шуд.

Сулҳу субот неъмати бебаҳои инсоният ба шумор мешавад. Оромиву осоиштагӣ метавонад инсониятро ба баландарин қуллаҳои умуд расонад. Чи тавре ки маълум аст, дар тӯли таърихи башарият бештари муборизаҳои баҳри ба даст овардани сулҳу оромӣ ба вучӯд омадааст.

Дар останаи солҳои 90-уми асри сипаришуда, яъне пас аз пошхӯри ИҶШС Тоҷикистон низ мубталои ҷанг шаҳрвандӣ гардид. Ин ҷанг барои ҳалқи Тоҷикистон мушкилиҳои зиёдера ба бор овард. Дар амалиётҳои ҷангӣ беш аз 150 ҳазор шаҳрвандон қурбон гардида, қисми зиёд ба давлатҳои ҳориҷ гуреза шуданд. "Танҳо ба хоки Афғонистон зиёда аз 60 ҳазор нафар шаҳрвандони қишвар кӯч бастанд. Инчунин, 195 ҳазор шаҳрвандони ҷумҳӯрӣ дар солҳои ҷанг бародаркушӣ маҷбур шуданд, ки ба Россия, Ўзбекистон, Туркманистон, Қирғизистон, Қазоқистон, Украина ва дигар қишварҳои дунё мӯҳочир шаванд".

Аммо таъриҳи гувоҳ аст, ки ҳалқи тоҷик ҳамчун ҳалқи сулҳдӯсту адолатҳои дар ҷаҳони мутамаддин маъмұлу машҳур аст. Тоҷикон дар дарозии таъриҳи боре нашудааст, ки баҳри ба даст овардани замини бегонагон талош ҷарзид ба ҷонанд. Онҳо дар зехни худу бегонагон бо сифоте чун нархӯ, қадҳудо, озода, соਮеъ, дəҳқон, носир, омӯзгор ва гайра муаррифӣ гардидаанд.

Бо вучуди ин, тоҷикон боз мисли қатраҳо ба ҳам омаданд, ки дар ин ҳусус қишваршиноси рус Н. Павлов ҷунин мегӯяд: "Мо акунун шоҳиди эҳҳи ин миллати ҷонсаҳт, боистеъдод, яъне тоҷик ҳастем... Дар дунё кам миллате пайдо мешавад, ки ҷунин зарбаҳоро таҳаммӯл карда бошад. Тоҷикҳо аз ҳама ақвоми дигар ҷонсаҳттаранд. Қадре фурсат кофӣ буд, ки онҳо дубора ҷон бигиранд ва эҳҳе шаванд...".

Таъриҳи ду роҳи асосии ҳалли мӯноқишаҳоро медонад:

1. Бо роҳи зӯроварӣ, ҷангу инқилобҳо;

2. Бо роҳи осоишта ва гуфтушунид.

То асри XX бештари зиддиятҳо бо роҳи зӯроварӣ ҳал мегардиданд. Инак таъриҳи шоҳиди бо роҳи осоиштаву адолатҳоҳона ҳал гаштани зиддиятҳо гардид, ки он дар Тоҷикистон амалий шуд.

Пайдор гаштани сулҳу амниро дар ин қишвар касе бовар надошт. Дар ин ҳусус сибик

ВАҲДАТИ ТО҆ЦИКОН АЗ НИГОҲИ ОЛАМИЁН

Тоҷикистон барои бисёр мамлакатҳои дигар дар ҳалли мӯноқишаҳои доҳилий сабақи беназир дод. Фикр мекунам, ки ин саҳми Тоҷикистон дар роҳи эҷоди сулҳ мебошад.

Собиқ котиби генералии СММ Кофи Аннан

котиби генералии СММ Кофи Аннан ибрози ақида намудааст: "Тоҷикистон барои бисёр мамлакатҳои дигар дар ҳалли мӯноқишаҳои доҳилий сабақи беназир дод. Фикр мекунам, ки ин саҳми Тоҷикистон дар роҳи эҷоди сулҳ мебошад".

Дар ҷараёни ин қашмакшиҳои бемаънии сиёсӣ неруи ақлии волою закии тоҷикон голиб омада, ҳукумати қонуниро дар Иҷтисомия XVI Шӯрои Оли, ки дар шаҳри Ҳуҷанд баргузор гардид, бо роҳбарии фарзанди шарафманди тоҷик Эмомалий Раҳмон ташкил намуданд. Аз ибтидои ба сари ҳоқимият омадан ин марди часур корро бо сухани "Ман ба шумо сулҳ меорам..." оғоз намуд.

Самараи талошҳои беназир буд, ки баъди 7 музокирот бо муҳолифин 27 июни соли 1997 дар шаҳри Москва воҳӯрии 8-умини тоҷикон баргузор шуд.

Тарафҳои ба ҳам зид яқдилона баҳри таъмини ояндаи дурахшони миллат ба Созишномаи умумии истиқори сулҳ ва

ризоиши миллӣ дар Тоҷикистон имзо гузоштанд. Ин рӯзи муборак ва фарҳунда дар саҳифаҳои таърихи ҳалқи тоҷик ҳамчун Рӯзи Ваҳдати миллати

яқдигарфаҳмию тараққиети ояндаи Тоҷикистонем".

Дар роҳи ба даст овардани сулҳ ҳизмати ҳалқи тоҷик барҷаста аст. Дар ин бораи Пешвои миллат мӯҳтаром Эмомалий Раҳмон хеле ҳуб ва равшан қайд намудаанд: "Таъқид кардан бамаврид аст, ки барои пирӯзии сулҳ, дар Тоҷикистон, пеш аз ҳама, ҳизмати таърихии ҳуди миллати тоҷик, ки ҳоку гилаш аз сулҳпарварию инсондустӣ сиришта шудааст, басо бузург мебошад".

Анъанаи сулҳпарварии гузаштагони ҳудро миллати тоҷик давом дода, дар замони нау онро бори дигар исбот надум ва аз ҳиради воломаниши хеш ба ҷаҳониён сабақ омӯҳт. Ташвиғару тарғибари

сулҳу дӯстӣ будани миллати тоҷик ҳеле барвакт таваҷҷӯҳи олимони дунёро ба ҳуд ҷалб карда буд. Масалан, муарриҳ ва сайёҳи рус А. Шишов дар китobi ҳуд "Тоҷикон" (соли 1990) бевосита ба ҳамин масала даҳл намуда, аз ҷумла, қайд менамояд, ки "... тоҷикон ҳалқи табиатан сулҳчӯй ҳастанд, онҳо аз қадимулайём машгули зироатпарварӣ, ҳунармандӣ ва тиҷорат буда, ҷангро қатъиян рад мекунанд".

Давоми 20 соли сипаригашта аз имзои Созишномаи сулҳу ваҳдат фазои Тоҷикистонро оромию осудагӣ фарогир шуда, умеду эътиими ҷомеа-ро ба фардои нурбахш қавӣ гардонид. Сулҳи тоҷикон раванди муттаҳидшавии миллатро тезонида, ҳавфи пароқандашавии он ва давлатдории тоҷиконро аз байн бурд.

Сулҳи миёни тоҷикон падидони нодиртарин дар таърихи башарият ба ҳисоб меравад. Метавон гуфт, ки он намунаи ибрарест ба ҳама он қишварҳое, ки гарки низову мӯноқишаҳо ҳастанд. Таҷрибаи дар муддати кӯтоҳи таърихӣ ҳомӯш кардани ҷангӣ доҳилий ва пойдор соҳтани сулҳу амният ва ваҳдати мустаҳкамии миллӣ дар Тоҷикистон бо ташабbusi Президенти он муҳтарам Эмомалий Раҳмон аз ҷониби СММ шинохта шуда, ҳамчун намунаи бесобиқаи ҷаҳонӣ барои дигар давлатҳои ҳамсояи пешниҳод гардид, ки аҳамияти муҳими таърихиу байналхалқӣ дорад. Оид ба Созишномаи сулҳ ва натиҷаҳои тақдирсози он имрӯз ҳам ҷомеаи ҷаҳонӣ (маҳсусан, атрофи нодирӣ беназир будани он) бо ҳарорат ҳарф мезананд.

Дар давоми даҳсолаи бъанди имзои Созишномаи сулҳаро бисёр давлат ва соҳимонҳо дар ҷараёни конфронсҳо сулҳи тоҷиконро ба қишинарҳои ҷангзада намунаи ибрarest ба ҳамдешаҳо бо пешниҳоди соҳимонҳои сулҳҳоҳ рӯзи 17 июни соли 2002 дар шаҳри Душанбе конфронси байналмиллатӣ дар мавзӯи "Намунаи ибрati ҷараёни истиқори сулҳ, дар бораи Афғонистон", ки дар он намояндагони давлатҳои ҳориҷа ва ташкилотҳои байналхалқӣ иштирок доштанд, баргузор гардид. Кори конфронсро бо сухани муқаддимавӣ Сарвари давлати Тоҷикистон Эмомалий Раҳмон оғоз намуда, аз ҷумла, ҷунин қайд кард: "Ба ақида ман, ҷараёни истиқори сулҳ дар Тоҷикистон на таҳсил барои мо дарси ибрarest мешавад. Дар бисёр ҷамъомадҳои байналхалқӣ, аз ҷумла, ҷамъомадҳо, ки дар доираи СММ баргузор гардиданд, бисёр олимони мӯътабар на як бору ду бор таъқид кардаанд, ки таҷрибаи истиқори сулҳ ва ризоиши миллӣ дар мамлакати мо барои истифода дар минтаҳаҳои дигари сайёра, ки барои иштирокчиёни мӯноқиша ва ҷибаро қишинарҳои миёнаравии эҷоди сулҳ ҳамчун қоидai умумӣ ҳизмат карда

метавонад".

Собиқ, муншии умумии САҲА Ян Кубиш дар конфронс зимиҳи суханронии ҳуд имзои Созишномаи сулҳи тоҷиконро комёбии бузург номид. Вай зикр намуд, ки таҷribaи сулҳи СММ Мартин Лиз, ки мизboni он конфронс буд, гуфт, ки истифодаи таҷribaи сулҳи Тоҷикистон дар ин роҳи на таҳсил барои қишинарҳои алоҳида, балки барои СММ низ намунаи ибрarest мешавad.

Имрӯз ҷомеаи ҷаҳонӣ ба Тоҷикистон бо нигоҳи хирадмандона назар мекунад. Ба Ҷоизаи байналхалқии "Сулҳ" сазовор гаштани шаҳри Душанбе аз ҷониби ЮНЕСКО дар моҳи сентябри соли 2004 (бахшида ба 80-солагии шаҳри Душанбе) ба гуфтаҳои боло тақвият мебахшад. Аз ин лиҳоз, мо метавонем бо боварии комил имрӯз ҳудро ҳамчун миллати соҳиматмаддун ва сулҳпарвар дар арсаи байналхалқӣ муаррифӣ намоем. Натиҷаҳои файзбори сулҳ аст, ки имрӯз Тоҷикистон дар сиёсати ҳориҷӣ мавқею мартабаи ҳудро пайдо намуда, ташабbuskorи бисёр иқдомҳои начиби байналхалқӣ гардидаast.

Сулҳи сулҳ аст. Ҳатто, сулҳи сустбунӣ ҳам аз ҳамагуна мӯноқиша беҳтар аст, вале ба он бо қадом роҳу усул расидан масъалai дигар аст. Аксарият бар он ақидаанд, ки музокиротро бурда тавонистан лозим аст. Вале аз ин усул ҳанӯз ҳам ба таври густурда истифода бурда намешавад. Агар ҷанде ки талошҳо аз ҷониби давлатҳои ҷангзада зиёданд, аммо то ҳанӯз ҳамарӣ онҳо мӯваффақашадаанд. Ташкил карда тавонистани гуфтушунид барои ба даст овардани сулҳ ё ҳуд муҳокиротро чун илмest, ки бояд онро пайваста омӯҳт. Ин илм дарки мавқеи тарафи муқобил ва эҳсос намудани манфиатҳои он ва ба манфиатҳои хеш мутобиқ намудани манфиатҳои тарафи муқобилро пешбинӣ мекунад. Дар ин ҷода ҳалқи тоҷик бо сарварии Пешвои миллат мӯҳтаром Эмомалий Раҳмон ба комёбии ҳамзарӯзӣ соҳимат мешавад.

Хулоса, таҷribaи таърихии сулҳи тоҷикон нишон медиҳад, ки зӯроварӣ дар ниҳояти кор бенатиҷа аст ва бояд ба маҷрои ҳалли алтернативии мушкилоп бештар таваҷҷӯҳу дода шавад. Холо дар тамоми ҷаҳон таъмили дуршавӣ аз усуљоҳи фармонғармоии маҷburӣ қувват мегирad ва баръакс қӯшиши истифодаи музокирот ҳангоми ҳалли проблемаҳо пурзӯр мешавад, яъне дар маҷмуъи музокирот ба тадриҷ ба зиндагии мо ворид мегардад.

Ислом ШОИМАРДОНОВ,
ассистент кафедраи
умумидонишгоҳи забонҳои ҳориҷӣ

БАРГУЗОРӢИ КОНФРОНС ДАР МАВЗӮИ "НАҚШИ ВАҲДАТИ МИЛЛӢ ДАР РУШДИ ИҚТИСОДИ ТО҆ЦИКОН"

Таърихи 24.06.2017 бо ташабbusi факултаи молиявию иқтисодӣ бахшида ба 20-солагии Рӯзи Ҷамъии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мавзӯи "Нақши Ваҳдати милли дар рушди иқtисodi Toҷikiстон" баргузор гардид.

Наҳуст, бо сухани ифтиҳоҳи ректори Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ, доктори илмҳои физика ва математика, профессор Абдуллоҳ Ҳабибуллоҳ конференсия ҳусни оғоз бахшида шуд. Дар рафти конфронс мувонии раиси шаҳри Кӯлоб, номзади илмҳои иқтисодӣ, дотсент Исломзода Саймурод, узви Маҷlisи намояндагони Маҷlisи Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, доктори илмҳои иқtисodӣ, профессор Кудратов Рустам, мудири кафедраи иқtисodӣ ва идораи комплекси аграсаноатии Донишгоҳи миллии Тоҷikiстон, номзади илмҳои сиёсӣ Шерали Ризоён баромад ва суханронӣ намуқdанд. Инчунин, дар конфронс аз дигар донишгоҳи ҷумҳӯrӣ низ омӯzgoron bo маҷburӣ baxshid. Конфронс дар du bakhsh guzarona shud va mawodi on dar shakli maҷmuu ilmӣ rӯy nashr omad.

**Саймуъмин ЯТИМОВ,
раиси Кумитаи давлатши
амнияти миллии Тоҷикистон**

Аз лихози сиёсіт истилохи "амният" муродифи калима "давлат" аста-ва баръакс. Аввалин тасаввурот оиди-ниёси одам, чамъият ба мавчудияти мұхимтарин ва гаронтарин құзыңи си-стемаи сиёсіт таҳти номи "давлат", за-рурати таъмини амният худи инсон-ва қомеард дар назар дорад. Ба ҳамин-хотир, "Давлате, ки амният хешро-таъмин карда наметавонад, гайрима-чоз" (Томас Гоббс) әзлем гаштааст. "Кишвар" ва "мамлакат" синоними-муваффаки истилохи "давлат" мебо-шанд. Аммо аз лихози ҳукуқи баро-барвазн буда наметавонанд. "Давлат" мағұхими юридиккі аст. Истилохти ав-валан номбаршуда ишора ба ҹанбай-чүгроғейианд. Кишвар, мамлакат ме-тавонад бошад. Аммо давлат набо-шад. Мансубияти ҳоқимияти сиёсіт дар давлат тибын конститутсия муайян-карда мешавад. Он тақсинашаван-да аст. Яғон гүрӯх, ҳаракати сиёсіт, ташкилоти чамъияттың дигар ин ҳукуқи-ва масъулиятын надорад. Дар таъри-фи классикии давлат унсурои асоси - милллат ва миллатхо, қаламрав, таш-килоти сиёсіт, пойдору мустаҳкам бу-даны қонун, ҳукуқи ва имконоти қону-ни ҳоқимияти сиёсіт оид ба истило-даи мөбөрхөи ҳукуқи дар худуди ин-воҳиди сиёсіт муайян карда шудаанд. Панч құзыңи (нишонаи) давлат, ки ном-бар гардид, дар маңмۇй маънои таъ-мини амнияттың шахс, қомеа ва худи давлатро дорад. Ҳамин тарих, давлат, таърихи таъмини амнияттың он аст. Ин-да мағұхым, тарзе ки хотиррасон гар-дид, ядигарро аз лихози мантияи сиёсіт-ва натиҷаи он - ҳукуқи пурра мегардо-над. Тағсирни пайдоиш ва рушди ам-ният, ҳамчун мұхимтарин унсури дав-лат, дар асоси қонунияттың инкиши-фи чамъият заманаҳои илмій - наза-рияйи дорад. Ҳарчанд эътироф бояд-кард, ки дар бораи пайдоиш давлатт-фаразияһи гүногун мавчуданд. Ин па-дидаро тавассути паҳн карданы тасав-вурот, консепсия ва назарияҳо, аш-хос, гүрӯх, ҳизб, ҳаракат ва қышрор-муайянни сиёсіт дар олам ва минтака- "соҳибій" карданы мешаванд. Ба он то-биши сирғи идеологиялық медиҳанд. Аммо чүнин тарзи қаҳонбиний ва амалия ҳам-мисли истилохты "давлат" ва "амни-ят" ниёси ба тағсирни илмій дорад. И-стилохти "дениш" ва "илм" дар қавми-яти нюхоят эътиқодмандаона семан-тиканд. Лекин яки өз нестанд. Дениш-шо мегавонанд рўзмара, омій, иде-ология, эътиқодӣ ва монанди инҳо бо-шанд. Илмий набошанд. Аммо барои тағсирни система, структура ва фун-кцияни давлату амният, зарурати тав-зехи он аз мавқеи шакли шуури чамъиятие мұхим аст, ки охирин құдрати шарҳи қонунияттың рушди қомеаро дошта бошад. Ҳамзамон, ин қонуниятты на-дар асоси ағсона, мифология, те-ология, балки дар қарабаи ҳаёті чан-динасра, таҷриба дақиқи дар амалияни санчидашудаи худи Инсон ошкор ва тасдиқ гардидибошад. Ва ин денишҳо бояд ҳамеша дар ҳолати рушди бе-майлопн барои манғиатты заминини худи Одам хизмат намоянд. Албатта, назарияни эътиқодии фавқуттабий оид

ардан ва нигоҳ доштани қудрати
жоёсй - ҳокимият ва албатта, истифо-
з намудан аз он аст. На бештар аз
ин. Вазъи имрӯзи олам, миңтақа муз-
аккаб аст. Масъалаи асли - таъмини
амнияти шахс, чомея ва худи давлат
шебошад. Дар маркази баҳс масъа-
лаи ҳифзи сулху субот ва амният ме-
нестад. Ин мавзӯй дараҷаи аввали маҳ-
саб мегардад. Ҳар нафаре, ки қудрати
никри солимро дорад, намехоҳад
хэра ба гиря бишӯяд ва оҳангӣ рақс
з оҳу нола бичӯяд" (Хофиз). Ҳамза-
лон маълум аст, посух ба ин асарор
корист на осон. Муҳим ба назар мера-
нд, ки дар дараҷаи мукаддимавӣ барь-
и масъалаҳои амниятиз аз нигоҳи на-
вариявӣ мавриди баҳс қарор гиранд.

Чизи воқеӣ, материалии дар вақт ва фазо мавҷудбуда аст. Реалияти объективӣ дар шуури инсон чун падидай зинда ҳама вақт дар тағиیر, иваҷашви, ҳаракат, зиддиятҳо, ҳамзамон ҳаллу фасли он қарор дорад. То замоне ки давлат, ҷомеъа вуҷуддорад, ин ҷараён зина ба зина тақрор мешавад. Раванди тъъмини амнияти давлат, миллат дар ҳолати зудтағии-рёбандай фазои минтақаӣ ва олами сурат мегирад. Онро доимо, аз нигоҳи илмӣ ба тарзи системавӣ наомӯҳтан, сарфи назар кардан, бо ҷузъёти ба инобат нағирифтсан амнияти миллиро ҷиддан зери суол мебарад. "Дарозда-стисти кӯтаҳостинҳоро" (Хофиз) зиёд мекунад.

Диалектика ҳамчун назария ва методология беш аз се ҳазор сол пеш пайдо шудааст. Таҷриба инсонӣ онро собит намудааст. Ин падидай назарияй ва илмӣ дар давраҳои гунонги таъриҳи вобаста ба иштиҳои мақсадноки ғайримақсадноки одам борҳо таҳриф шудааст. Аммо аз чунин барҳӯрд ҷавҳари назарияи илмӣ зарар надидааст. Нигоҳҳо, таҳлилҳо, хулосаҳо осебзазир шудаанд. Ҳамчун натиҷа, тасмимирҳо зарар диданд. Асоси диалектико аксиомаи қонуниятиҳои рушди табиат, ҷамъияти ва назарияи шинохти ҳақиқати реали, таълимот дар бораи зиддиятҳои ҳаматарафа ва пурра дар рушди таъриҳӣ ташкил мекунад. Тибқи он, падидоҳии "ДОИШ", "Ал-Қоида", "ХНИТ", "Ваҳҳобия", "Салафия", "Хизб-ут-Тахрир" ва монанди ин ҷараёнҳои терористиву зиддимилӣ қатъан ҷизҳои нав нестанд. Ин гуна ҳаракатҳо дар таърихи инсоният ҳазорҳо сол вучуд доштанд. Вучуд доранд. Вучуд ҳоҳандаш дошт. Дар шаклҳои дигар. Дар асоси ақидаҳои дигар (динӣ ва ғайридинӣ). Бо пуштибонҳои дигар. Бо истифодаи аз маблағҳои дигар. Бо номҳои дигар. Беҷаҳроҳои дигар. Аз нигоҳи таҳлил, таърихи миллатҳо, асосон, таърихи зиддиятҳо. Таърихи ҷангҳост. Таврихи муборизаҳост. Аз ин фочиа наబояд соҳт. Ин мушкили моро осон на-мекунад. Онҳоро ҷиддан бояд омӯҳт. Аз нигоҳи илмӣ ҳамчун падидай воқеӣ нигоҳ карда, зарур аст системаи таъмини амниятро тарзе пешгӯӣ, тарҳрезӣ ва амалӣ намуд, ки аз "гарди хоҳи нагуни фалак" ва "тӯфони Нуҳи наби" (Ҳофиз) ба миллат осеб натавонандрасонидан. Таҳлил, баррасӣ ва арзёбии вазъи ҳаётан муҳим барои таъмини амнияти миллат дар шароити қунунӣ илмро ба кувваи истеҳсолкунанда мубаддал мекунад. Он воситаи муҳимми шинохти воқеият ва сабаби аслии андешидани ҷораҳои пешгирикунанда мегардад. Мақсади ҳамагуна назарияҳо, аз ҷумла донишҳои илмӣ дар соҳаи таъмини амният иборат аз он аст, ки тавассути ин шакли шурӯр мャлумоти баробар бо воқеият дастрас гардад. Зеро ки "дар назди илм мундариҷа бой маҳфуз аст. Он дар тӯли асрҳо, ҳазорсолаҳо барои дарки воқеият зам гардидааст. Ин донишҳо барои мо ҷизи фаромӯшишуданий, гузашта нестанд. Онҳо гизо барои хотираи мо мебошанд. Барои тез-фаҳмӣ. Тозаандешӣ. Ҳамчун илме, ки рӯҳи моро дар самти пайдо намудани ҳақиқат қонеъ мегардонад" (Ф. Гел. Наука логики. - М., 1975, с. 69).

Бадбахтии мухолифони манфиатҳои миллати мо иборат аз он аст, ки онҳо "ҳақиқат"-и ҳудро доранд. Дурусттарифода гардад, "ҳақиқат"-е, ки тавассuti "хайрия", "грант", пулу моли аҷабиён дар майнаи онҳо ҷо кунонидашудааст. "Табари тез"-и ҳақиқати имиро, ки принципии асосии он ҳаракати аз надонистан ба донистанҳост, ҷуннин "намад" мувоҷех ба қундӣ мекунад. Мезёри асосии имтиҳони ҳақиқати илмӣ - таҷриба, амали инсонӣ аст. Дар айни ҳол, раванди миллатофаринӣ ва давлатсозии тоҷикон дар назар дошта мешавад. Муҳимтарин вазифаи мантиқ - муайян карда-

Хақиқати илмің ва амниядың ти міллій

Тавре ки хотиррасон гардид, масъалалар таъмини амният и миллӣ хусусияти сирф соҳавӣ, идорӣ надорад. Он умдатарин масъулият дар назди система ягони сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ, фарҳангӣ, идеологӣ, динӣ ва монанди инҳо мебошад. Мағҳуми шахшудамонда, бетагири, мавҳум нест.

АМНИЯТ

чили миллий бошад. Илм дар орро осон мекунад. Чунки бо далелхро событ кардани үзүүхитарин вазифаю илм "г" метавонад, воееан фикр овардашудаа бошад, ки вулааст. Ҳамчунон, бошууро-кардани он чизэ аст, ки ву-
(Н.И. Кондаков. Логический справочник. - М.: Наука, 1984. С. 111.)

Илм: информатия ва амният

"фаъолияти" ононе, ки ба китобҳои муқаддас савганд мөхуранд, осонтар мегардад. Баҳодиҳӣ, хулосабарорӣ, муайян кардан муносибат ба рӯйдорҳои олам, рафтор ва амали Инсон баробар ба дониш, таҷриба ва малакаи ўст. На бештар аз он. Таҳлили "нутқи ҳаттӣ ва даҳонӣ"-и ашҳоси муайян мавриди назар тавассути васоити элекронӣ, ки аз дуриҳои дур гоҳ-гоҳе "доди ватанҳоҳӣ" мезананд, мисоли ҳамин тасвироти сода, омиёна нисбат ба миллат, давлат, давлатсозӣ ва давлатдорӣ мебошад. Онҳо ин корро саҳл шуморидаанд. Мехоҳанд ба ҳар қимате ба он даст дошта бошанд, ба тақдирни миллат бозӣ қунанд. Чуноне ки боре кардаанд. Аммо пуштибонон, басаҳнагузорандагон, коргардонони онҳодноанд. Барои манғифатҳои худашон. Устодона, ҳадафмандона, таҳассусмандона кор мекунаанд, ки нияти хешро тавассути "ватандорон" амалӣ қунанд. Нақшаҳои террористиро ҳам. Аз лиҳози илмӣ, дар ҷунун ҳолат субъекти фаъол - дастандаркорон; объекти истифода - бадомафтодагон; муҳит - ба инобат гирифтан вазъи доҳилии мамлакат - сарфи раҳгумзадагон; сабаб - каммаърифатӣ, ноғоҳӣ, рӯҳияни бегонапарастӣ, ифраттарой, дурӯяӣ, адами масъулият назди Ватану Миллат; оқибат - эҳтимолияти сар задани фочиаи миллӣ. Дар таърихи миллатҳо ин таҷриба (формула, нақш, монандиҳо) миллионҳо бор тақорор шудааст. Дар дидгоҳи зикргардида ягон чизи нав нест. "Ҳар миллат ҳамон қадар хушбахт аст, ки ба он мувофиқ ва сазовор бошад. Мъемори тақдирни миллат, худи миллат аст" (А. Линcoln, президенти ИМА, солҳои 1860-1865). Онон, ки ба дasti бегонагон об мерезанд, донанд, ки "дур аст сари об аз ин бодия, ҳушдор, то гӯли биёбон нафиребад ба саробат" (Хофиз). Ҳамзамон, дар муқобилии таҳрикории бадҳоҳони миллат, воқеяни доҳилии мамлакатро низ бояд маддӣ назар гирифт. Намунаҳои ҳақиқатан ватандӯстона ва миллатпрастонаи онро минбаъд ҳам кувват баҳшид. Оид ба аргузории масъала аз муҳимтарин категорияи фалсафии сабаб - оқибат дар лаҳзарҳои барои таъмини амнияти миллӣ ҳассос истифода кард. Маълум аст, ки ин категория (сабаб - оқибат) дар давраи муайянни таъриҳӣ воқеяятро инъикос мекунад. Натиҷаи омилҳои ҳалқунаандаро ба нағмоиш мегузорад. Нақши фаъолии инсонро дар ҳалли мушкилоти бамиённомада нишон медиҳад. Барои мисол, яке аз сабабҳои аслии барқосо хунсо кардан гурӯҳи террористии Назарзода (воқеаҳои 04-уми сентябрю соли 2015), рӯҳияи баланди ватандӯстонаи кормандони соҳторҳои маҳсус, ҳамчунон сарбозони одии Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон буд. Омили ниҳоят мухим, рафтори ватанпарастони ахолии ноҳияҳои атрофи пойтаҳти кишвар маҳсуб мегардад, ки ба поҳстанд. Бидуни силоҳ аз меҳани худ ҳимоят карданд. Шахсан ҷинояткорони даргурезро кофтуков, дастгир ва ба ҳукумат таслим намуданд. Дар ин ҳолат категорияи сабаб ва оқибат тавассути қонуниятиҳои шаклгирифтаистодан раванди миллатсозӣ ва давлатсозӣ дар Ватани азизи моҳубтар шинохта мешавад. Ин аз я тараф. Аз тарафи дигар, ҷунун далериву шуҷоати мардуми одӣ, зухуроти қонунияти таъриҳӣ - баёниги орзуи миллат барои ҳифзи истиқлолият, дар шакли пешгирии аъмоли дастае буд, ки аз ҷониби аҷнабиён пуштибонӣ мегашт. "Моҳияти масъала - як шудани манғифати амнияти давлатӣ бо амнияти миллӣ мебошад" (М. Давлатов). Дар

ВА ИЛМ

пайвандад. Аз рафтори худ нишона бокй мемонад. "Ҳамин тариқ, информатсия гуфта, натиҷаи хусусияти материяро оид ба ињикси як объект бар объекти дигар дар шаклҳои тағйирёфта ва ҳамчун натиҷаи муносабот номидан мумкин аст" (Ҳамон ҷо, с. 121). Муаллифи ин сатрҳо мушкини дарки мағұхумоти зикргардидаро аз ҷониби хонанде, ки ба масъала зиёд ошно нест, әхсос мекунад. Ба тарзи дигар, иброз карданни матлаб боз ҳам ноғах-мотар ба назар мерасад. Аммо күнши одии тағсирни истилоҳи "информатсия" аз он иборат аст, ки маълумот натиҷаи амали фаъол ё ғайри-фаъол (айни замон инсон) мебошад, ки ҳангоми бархурд, муносабат бодигар предмет (шахс, ҷамъият, табият) зухур меёбад. Ҳамин тариқ, маълумот мұхиттарин چузы фаъолияти инсонро дар бар мегирад. Ҳамзамон, хотиррасон бояд кард: маълумоте, ки ба талаботи ичтимай посухгү аст, асос барои самтирий, қабули қарор, танзими система, структура ва таъмини функцияюи муайян сабаб мегардад, дар чаҳорчуби "информатсия" мадди

Геополитика: манфиат въ амният

Мұхиттарин вазифаи илм тавас-
суги инфрасохтори маҳсус - назария,
тахлили таҷриба, озмоиш, бозсанчық
ва истифодай дуруст истилоҳт, ра-
сидан ба дарки мөхъяти масъала мебошад. Дигар роҳи гирифтани маълумоти
дорои аҳаммияти иҷтимоӣ аз имкон
берун аст. Категорияҳои фалсафие,
ки дар ин чода - шинохти асли
масъала, маҳсусан, дар самти
ҳимояи манфиатҳои миллӣ ба кор ме-
ояд, "моҳият ва зухурот" аст. Он на-
танҳо барои мутахассисони соҳаи
илм, кормандони самтҳои идеологӣ,
таълиму тарбия, балки барои ҳар на-
фаре меҳоҳад фаҳмад, ки ҳама гуна
шиорҳо, даъватҳо, гуфторҳо, рафто-
рҳо, тағсирин ин ён масъала, сарфи
назар аз "намуди зоҳирӣ", "рангу бор",
чолиб будан, чӣ маъно дорад, манфи-
ати қадом гурӯҳро ҳимоя мекунад, ни-
ҳоят мухим аст. Ҳатто барои нафаро-
не, ки дар мүкобили Ватани аҷдодӣ ва
манфиатҳои миллии хеш, худро дар
ҳар қолаб ба намоиш гузаштанианд.

Менанд монад, сабт. Стилро нур-
мекунанд. Рафтан мегиранд. Ва на-
мендоанд: барои ҷи?". Аз лиҳози илмӣ
ин ҷи падида аст? Ин зухурот ба наза-
ри мо ҷизи одӣ аст. Ба шарте сабр ва
аз ҳама муҳим, mail ва тавони фаҳ-
мидан он бошад. Бояд доност, ки ку-
раи замин аз давлатҳои хурд ва бу-
зургиборат аст. Назарияи антропомор-
физм вучуд дорад. Тибки он давлат
ҳамчун организми зинда тасаввур
карда мешавад. Ҳамчун мавҷудоти
биология. Ҳамчун инсон. Давлат "шах-
си соҳиби шуур" дар рӯи замин мебо-
шад, рафторхое аз худ ба намоиш ме-
гузорад, ки дар ин асос тарҳрезӣ ва
роҳандозӣ карда мешавад (Аристо-
тел). Вобаста ба вазн, кувва, иқтидор,
тавонони интеллектуалий ва физикий
амал мекунад. "Ба одам деҳ ҳама он
ҷизеро, ки ў меҳоҳад. Ҳамон дакиқа ў
хис мекунад, ки ин ҳама чиз, ҳанӯз на
ҳама чиз аст" (И. Кант). Яъне икрои-
ши як талабот, ҳамзамон, талаботи
дигарро тавлид мекунад. Ин ҷараён
охир надорад. Ва ҷунун аст талаботи

ти одиув омй нисбати дарки маънини
ҳастӣ - ватандорӣ, давлатсозӣ ва дава-
латдориро аз худ асар мегузоранд. Аз
ҳамин лиҳоз аст: "ҳар он ки бехунар
афтад, назар ба айб қунад" (Ҳофиз).
Бояд доинист, ки ҳар давлат системаи
ягона таъмини амнияти миллии худ
ро дорад. Ин система аз қисматҳои
сиёсӣ, иқтисодӣ, ҳарбӣ, маданиӣ, иде-
ологӣ, динӣ, мазҳабӣ, маъмурӣ ибо-
рат аст. Тибқи қонун онҳо қотоенан
ҳифз ва идора карда мешаванд. Аш-
хосе, ки дар роҳи ҳиёнат ба манфиат
ҳои миллии хеш ворид мегарданд, аз
системаи таъмини амнияти миллии
Ватани худ берун гашта, дар системе
маи таъмини амнияти миллии давла-
ти бегона ворид мегарданд ва фаро-
лият мекунанд. Гумон намеравад, ки
ин тезис зиёд нофахмо бошад. Зеро
"ҳақиқати абстрактӣ вуҷуд надорад.
Ҳақиқат ҳама вақт мушахас аст" (Г.Ф.
Гегел). Барои илм раванд, падидара
структурати ин қабили шаҳсиятҳо объекти
ти истеҳзо буда наметавонад. Онҳо
ниёз ба таҳқиқ омӯзиш, сабабмуайян
янкунӣ ва тасмимигӣ ба манфиати
ояндабинию солимгардонии чомеаро
доранд.

Илм: адабиёт ва амният

Илмро бо адабиёт як доинистан мүмкин нест. Аммо мүкбили гузашта ни ин ду шакли ҷаҳонбинӣ ҳам ба ҳакиқат дуруст намеояд. Агар илм та вассути истилоҳот, мағфумҳо воқеен ятро инъикос кунад, адабиёт онро та вассути образҳо таҷассум менамояд. Ҳодисаҳое, ки дар шароити кунуни вобаста ба вазъияти таъмини амнияти шахс, ҷомеа ва давлат рух медиҳанд, бо метод ва методологияи илмӣ ба пуррағай мавриди тадқиқ метавонанд, қарор гиранд. Аммо илм фазоero, ки хуласаи ҷунун мъалумот ба мақсади дҳои амалии ҳуд ба таври басандга корад, кунад ва натиҷаи мавриди назарро ба бор орад, таъмин карда наметавонад. Фаҳми истилоҳот, мағфум ва назарияҳо илмӣ ба субъект - объектҳои фаъоле, ки ҳамчун воситаи нигаронӣ дар таъмини амнияти миллӣ ҳастанд, дар аксари вақт, ниҳоят душвор ва номумкин мебошад. Аз тарафи дигарни натиҷаи тадқиқоти илмӣ дар шакли

Хуласа

Хүлоса

Система, структура ва функцияюн таъмини амнияти давлат хамон вақт метавонад вазифаҳои худро дар ҷаҳорчӯбӯи қонунҳои амалкунанд муввафғақона таъмин созад, ки ба илм, маърифат тавассути қатъиян ба ино-бат гирифтани қонуниятҳои тараққиётни ҷамъият ва тафаккури инсонӣ му-носибат намояд. Агар дар тамоми соҳа (сиёсат, иқтисодиёт, иҷтимоӣ, тиб, маориф ва файра) доштани маълумот мухимтарин ҷузъи фаъолият бошад, барои таъмини амнияти давлат, шахс ва ҷомеа ин қисмат ҳаётан мухим маҳсуб мегардад. Гирифтани маълумоти қасби аҳаммияти иҷтимоидошта ҳаваскорӣ (тавре ки хотиррасон гардида, гимнастикай забону гӯш ва барь-акс) нест. Масъулияти қонунӣ, мөъёри - ҳукуқӣ, қасби ва маҳсусан ахлоқиву маънавӣ аст. Агар илмӣ ҳам набошад, дар ҳамин асос бояд ташкил, роҳандозӣ ва баҳоѓузорӣ карда шавад. Ҳам-ҷунон, субъект, раванд ва фактҳое, ки тибқи салоҳидӣ мадди назар гирифта мешаванд, ба таҷзия, таҳлил, муқоиса, бозсанҷӣ ва арзёбии ҷиддӣ ниёз доранд. Муайян кардан генезис, эти-ология, омил ва сабабҳои воқеъ ба хотири бартарафа ва пешгири намудани онон аз шартҳои асосии фаъолият мебошанд. Ҷараёни таъмини амнияти миллӣ навъи мусобиқаи интеллекту-алий байни соҳторҳои ин муассиса бо терористҳо, гурӯҳҳои муташаккили ҷиноятӣ, объектоҳои таҳти назар муайянкардаи қонун нест. Роҳ, метод, усул ва шаклҳои мубориза бо онҳо маълуманд. Аммо ба истифодани истилоҳи "мусобиқа" бо соҳтор арзиш надоранд. Аммо ба истифодани истилоҳи "мусобиқа" бо соҳтор арзиш надоранд. Ин мусобиқа, кувваоз-мой байни органҳои таъмини амнияти миллӣ ва бозигарони пуштипардагии онон дар ҳар сатҳе, ки бошад ва иштироки фаъолонаро дар ҷараёни аз байн бурдани омилҳо, ки зуҳуроти тероризм, экстремизм, фаъолияти гурӯҳҳои муташаккили ҷиноятиро моҳиятан тав-лид, ташкил ва роҳандозӣ мекунанд, дар назар дорад.

СИЁСАТИ РОҲБАРИИ ЭМОМАЛӢ РАҲМОН АЗ НАЗАРИ СИЁСАТМАДОРОН

Владимир ПУТИН,
Президенти
Федератсияи Россия

Эмомалӣ Раҳмон яке аз симоҳои барҷаста буда, дар байни сиёсатмадорони Иттиҳоди давлатҳои мустақил мавқеи намоёнро ишғол мекунад. Ин бехуда нест. Тамоми ҷидду ҷаҳди ў аз он шаҳодат медиҳад, ки дар Тоҷикистон сулҳ тавре пойдор аст, ки назираш дар ҳеч мамлакате, ки чунин вазъияти муташаниҷ дошт, дода намешуд. Ҳар он чи оид ба ин масъала дар Тоҷикистон амалӣ гардидааст, мисоли хубест барои бисёр ҳалқову мамолики дигар.

Раҳмон НАБИЕВ,
Собиқ Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон

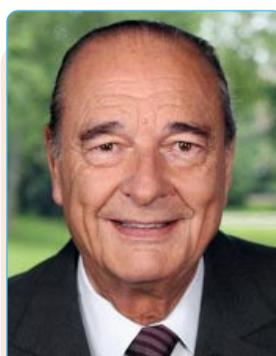
Баъд аз он, ки ман ба истеъло рафтам, дар бораи имрӯзу фардои Ватан ва ҳалқи ҷафокишидаи хеш андеша мекардам. Вақте ки дар симои Эмомалӣ Раҳмон як инсони наҷиб ва сиёсатмадори хирадмандро кашф намудам, бовариям ба фардои неки Тоҷикистон комил шуд, зоро ҳалқи Тоҷикистон тақдирӣ худро ба дастони эътиимодбахш супурдааст.

Си ЧИНПИН
Раиси Ҷумҳурии
Ҳалқии Хитой

Ҳитой ва Тоҷикистон ҳамсаҳои қадрдану самимӣ ва шарикони боэътиимод буда, ҳамкории боварибахши сиёсӣ ва стратегири дар сатҳи баланд роҳандозӣ намуданд.

Ҷониби Ҳитой мақсад гузоштааст, ки Роҳи абрешимро бо ҳар се самтҳои стратегияи рушди барои Тоҷикистон мароқовар дар соҳаи энергетика, нақлиёт ва озӯқаворӣ ҳамоҳанг созад. Ҳитой ният дорад, ки потенсиали ҳанӯз истифоданашудаи ҳамкориҳои тиҷоративу иқтисодӣ бо Тоҷикистон якҷо баҳра гирифта, ширкати фаъоли корхонаҳои ҳитойиро барои соҳтмони иншоотҳо дар қаламрави Тоҷикистон ҳавасманд намояд.

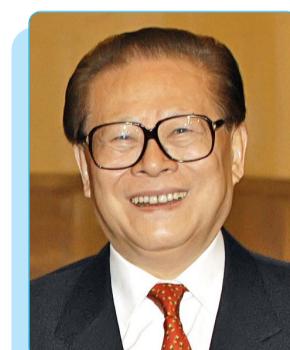
Жак ШИРАК
Собиқ Президенти Фаронса

Мардуми Фаронса ҳеч гоҳ мавқеи устувори Президенти Тоҷикистонро, ки ба фарҳанги ғанӣ ва бузурги сиёсиву маънавии ҳалқи тоҷик такя мекунад, фаромӯш наҳоҳад кард.

Евгений ПРИМАКОВ,
Академик

Президенти Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон солҳои зиёдест, ки роҳбарии ҷумҳуриашро ба зимма дорад ва мамлакатро ба роҳи дуруст бурд. Ҳамчунин вай дар муътадилсозии авзои доҳилӣ мусоидат намуд.

Сян СЭЭМИН,
Собиқ Раиси Ҷумҳурии
Ҳалқии Ҷин

Мардуми Тоҷикистон бо роҳбарии Эмомалӣ Раҳмон ба ҳазораи сеюм бо боварӣ қадам мезананд. Ба ҳама маълум аст, ки саҳми Сарвари давлати Тоҷикистон баҳри ҳаракати мустақамкунии робитаҳои дӯстии ҳалқҳои Осиё назаррас аст. Мо ҳама ҷонибдори сулҳ ва яқдигарфаҳмию тараққиёти ояндаи Тоҷикистонем.

Сӯҳроб ШАРИФОВ,
собиқ вакили Маҷлиси
номояндагони Маҷлиси Оли

Дар ҳоли ҳозир ҳам аз ҷиҳати обрӯи сиёсӣ ҳам аз ҷиҳати таъсир ба тафаккури мардум ва ҳам аз ҷиҳати меҳру муҳаббати ҳалқ монанди Эмомалӣ Раҳмон лидери дигаре дар Тоҷикистон вуҷуд надорад ва баробари ў ҳам шуда наметавонад. Албатта, ҳастанд ҷавонони лаёқатманде, ки дар сатҳи ҳукumat кор мекунанд ва дар оянда метавонанд ба лидерони қавӣ табдил шаванд. Интихоботи президентӣ ҳам нишон дод, ки чунин лидер мисли Раҳмон нест. Мо ҳаракат мекунем, ки ҳам аз ҷиҳати дониш, ҳам малака ва ҳам маноғеи давлатӣ лидери наън пайдо шавад. Ҳарчанд сиёсатмадорони феълӣ лидерони сиёсӣ ҳастанд, вале сатҳи маҳбубияту донишу авторитети сиёсии камтар доранд.

Аҳмадшоҳи МАСҶУД,
Қаҳрамони миллии
Афғонистон

Истиқололият ба Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон - ин сиёсатмадори дараҷаи ҷаҳониро дод. Имрӯз ў машҳуртарин фарзанди Тоҷикистон ва дӯстӣ ҳақиқии Афғонистон аст.

ПЕШВОИ МИЛЛАТ - МЕЪМОРИ ВАҲДАТУ ЯГОНАГӢ

Тавре ба ҳамагон маълум аст, солҳои 90-уми асри гузашта миллати мо санчиши сангинеро, ки ҷонги беамони шаҳрвандӣ ном дошт, дучор гардиш. Ҳавфи барҳам хӯрдани миллати тоҷик ба миён омад. Барои азnavsозии ҳаробаҳо ва эҳёи миллати раҳнамои хирадманде лозим буд. Ҳудованд ба ашкӣ дидагони модарони тоҷик раҳмат карда, шахсеро аз миёни ҳалқ ба роҳбариат барои ба ҳам овардани миллати пароқандо ба сафӣ пеш равона соҳт ва ў тавонист сулҳу вахдат ва ҳаётӣ орому осоиштаро баҳри миллати тоҷик барқарор намояд.

Албата, ҳар як давлату миллат замоне метавонад ҳудро устувор нигоҳ дорад, ки дар фазои сулҳу ва вахдати миллиаш арзи ҳасти намояд. Ҳушбахтона, ҷунин фазо дар қишивари азизи мо бо хирadi воло, ақлу заковати устувор ва талошҳои пайгоронаву сулҳӯёнаи Пешвои миллат, муҳтарам Эмомали Рахмон ва ҷавонони бонангу номуси дӣёр муҳаҷӯё гардидаст. Бори дигар хирadi азалии миллати тоҷик боло гирифт ва давлат аз нау эҳё шуд.

Дар ин марҳилаи тақдирсоз ҳизматҳои шоён ва бузурги Пешвои миллат муҳтарам Эмомали Рахмон дар он аст, ки оташи ҷонги шаҳрвандиро ҳомӯш намуда, фарҳанги сулҳофариро пеша кард ва бо ҳисси гарми ватандустиву ватандорӣ тақдирӣ ояндаи бақои миллатро ба дasti ҳуд гирифт. Натиҷаи ҷунин ҷонғидоиҳо ва қаҳрамониҳо буданд, ки имрӯз дар Ҷумҳурии Тоҷикистон амнияти сартосарӣ пойдор буда, корҳои ободониву бунёдкорӣ авҷ гириftaast. Сулҳи тоҷикон қутбнамои роҳи ояндана дурахшон ва шаҳодатномаи таърихии давлату миллат гардиш.

Ҳамаи ин азму талошҳои зиёди фарзандони шоистаи миллат буд, ки вахдати комили миллиро ба даст овардем. Меъмори асосии Ваҳдати миллати Пешвои миллат, муҳтарам Эмомали Рахмон мебошад.

Раъно НУРАЛИЙ,
ассистенти кафедраи молия ва қарз

ИСТИФОДАИ ТАМОКУ ВА ОҚИБАТҲОИ ЗАРАРНОКИ ОН

Ватани тамоку (сигор) Амрико мебошад ва онро бори аввал саёҳи бузург Ҳристофор Колумб ба Аврупо овардааст.

Бояд ёдовар шуд, ки дар таркиби сигор ҷаҳор ҳазор моддаҳои кимиёвии зарарнок мавҷуд буда, 40-тои он бениҳоят ҳавғонк аст. Аз ҷумла, никотин дар таркиби барғҳои тамоку бениҳоят зиёд аст. Никотин моддаи заҳрноки равғанмонанд мебошад ва ҳело таъсиири зарарнок дар саркӯбии саломатӣ дорад. Никотин пас аз ворид шудан ба ҷараёни хун баъд аз 7-сония ба мағзи сар расида, баъдан ба дигар узвҳо паҳн мегардад ва пас аз 10-15 сонияни фуруబарии дуди ғализи сигор никотин мағзро қароҳт карда, оромӣ мебахшад ва дар ҳолати истифодаи барзиёди сигор ин қароҳти мағзи сар то ҷое марасад, ки кувваи ҳофизаро суст ва инсонро фаромӯшҳотир месозад. Никотин боиси бисёршавии глюкоза дар хун шуда, гуруншавиро кам мекунад, қалорияҳои аз гизо гирифтai организмо сӯзонда нобуд месозад ва дар натиҷаи истифодаи дурудорози сигор одам аз ҳад зиёд логар мегардад.

Тадқиқотҳои тибии ҷаҳон нишон додааст, ки мард ва зане, ки сигорро истифода мебаранд, дар онҳо сабаби нобудшавии ҷанин-писар шуда, ба дуҳтар таваллуд кардани зан боис шуда метавонад ва дар бисёр ҳолатҳо ба безуриёти мардон ва зуд аз насл мондани занон оварда мерасонад. Модаҳои заҳрноки таркиби сигор сар карда, аз мӯй сар ба ҷашм, пӯст, даҳону дандон ва тамоми узвҳои даруна зарари ҷиддӣ мerasonad.

Боиси таассуф аст, ки имрӯз дар Тоҷикистони мо ҷавонон ва наврасоне, ки ҷони қисмашон аз зарари сигор ҳабардор нестанд, ваде қисми дигараш аз зарари ин маводи заҳрнок ҳабардоранд ва дидоа дониста ин маводи заҳрдорро истифода мебаранд ва истифодаи онро ҳамчун рамзи ҷавонию мардонагӣ дониста, дар байн ҳуд як наъвъ анъана мепиндоранд. Гурӯҳи дигари инсонҳо бушанд, истифодаи сигорро сабаби саҳти зиндагӣ ва тангии рӯзгор медонанд ва гӯё дар лаҳзаҳои саҳт асаҷонишиашон маҳз танҳо истифодаи сигор метавонад ба онҳо оромӣ баҳшида, онҳоро аз вартаи асаҷонишиавӣ берун месозад. Ваде истифодабарандагони сигор ҳуд намеандешанд, ки ин оромӣ-баҳшии кӯтоҳи маводи заҳрнок рӯзе сабаби пайдошавии нуқсон дар саломатии онҳо мегардад, инчунин дар баробари ба саломатӣ зараррасонидан, буҷаи оиларо ҳам ҳароб месозад.

Маврид ба ёдоварист, ки имрӯзҳо ҷомеаи ҷаҳонро афзоши аз ҳад зиёди бемории табобатнашаванди сарaton ба ташвиш овардааст ва яке аз сабабҳои ин бемории марғовар истифодаи аз меъёри зиёд ва бардавоми сигор шуда метавонад.

Мутаассифона, имрӯзҳо қасоне ҳастанд, ки сигорро дар ҷойҳои ҷамъияти истифода мебаранд ва на аз ҳуҷурдостагон шарм медонанд ва на аз поймол кардан ҳуқуқи онҳо меандешанд. Ҳол он ки қонунгузорӣ дар моддаи 463-и Кодекси Ҷумҳурии Тоҷикистон "Дар бораи ҳуқуқвайронкуни маъмурӣ" (аз 28.06.2011 таҳти №717) дар ҷойҳои ҷамъияти нӯшиданаш машруботи спиртӣ ё қашиданаш маҳсулотҳои тамокуиро манъ кардаast.

Инчунин, баъзе аз фурӯшандагон бар ҳилоғи бандҳои 1 ва 2-и ҳамин модда рафтор намуда, дар наҷди мусассаҳои тандурустӣ, фарҳанѓӣ, варзишӣ ва таълими бар фурӯхтани сигор машғул мешаванд. Гурӯҳи дигари фурӯшандагон гӯё бехабар аз он ки қонун фурӯши сигор ва дигар масхулотҳои тамокуиро ба ноболигон манъ кардаast, бе ягон мамонияти ин маводи заҳрнокро ба ноболигон мефурӯшанд.

Имрӯзҳо вақти он расидаast, ки мо ҳуд ва наздикамонро аз истифодаи ин гуна маводи заҳрноки ба мисли сигор оғоҳ созем. Набояд фаромӯш кард, ки саломатии ҳар як шахси комил дар дasti ҳудаш аст ва табии аввалиндарачаи ҳар як шахс ҳудаш мебошад.

Ҳонандай азиз ва гиромӣ! Мо то ҷое тавонистем чи гуна таъсиири манғӣ расонидани сигорро ба шумо равшан намудем. Боқӣ қазоват аз худи шумост...

Исфандиёр БАДАЛОВ,
ассистенти кафедраи таърих ва ҳуқуқ

МО ҲАНӮЗ ҲАМ БО ЗАБОНИ БАЧАГӢ ГУФТУГӻ ДОРЕН...

Дар ҳар давру замон ҳифзу ҳимояи арзишҳои миллӣ барои ҳар як шаҳси ватандӯст ин ҳимояи ифтихори миллӣ ва қарзи шаҳрвандию соҳибватани мебошад. Ба гуфтан меарзад, ки масъалаи бедор соҳтани ҳисси ҳудшиносии ҳудогоҳии миллӣ, ҳифзу ҳимояи марзу буими давлат, густариши фарҳангу ҳира-ди воло дар ҷомеаи кунуни ҷойғоҳи аввалиро соҳиб аст. Бо на-зардошти он, ки ҳар як арзиш ҷойгоҳу эътибори ҳудро дорад, бояд иброз дошт, ки забони давлатӣ низ ҷун дигар мӯқаддасот мавқеи назаррасро доро буда, инчунин руни асосии муюшират ва ҳасти миллиат дониста мешавад. Пас, мо, соҳибзабониҳо зарур аст, то забони шакарини миллиро пос дошта, аз тиравӣ ва олудагӣ аз фарҳанги гайримиллӣ ҳифз намуда, гириом дормен.

Мутаассифона, имрӯз фарҳанѓи суханронӣ ва ё маданияти нутқ дар санъати нигориши то ба андозае побарҷост, ваде ташвишҳоар он аст, ки дар муюширати байнимардумӣ эътибори ҳудро аз даст додааст ва ҷунин менамояд, ки гӯё аз рӯи фарҳанги "нав"-е суханронӣ мекунанд. Ба ҷуз ин имрӯзҳо дар ҷаҳон садҳо воситаҳои муҳталифи муюшират ва избрози афкор вуҷуд доранд, ки олуда ба имкониятҳои техники ҳозиразамон мебошанд ва аз ҳама мӯҳимтарини он шабакаҳои интернетӣ ба шумор ме-

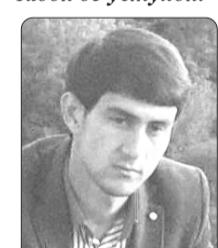
раванд, ки бо пайдо шудани ин шабакаҳои муюширатӣ дар олами маънавиёт равзанаи наве боз шудааст. Агар ҷандо сол пеш шумори истифодабарандагони интернет 40%-ро ташкил мекод, имрӯзҳо анқариб 70%-и аҳолии қишивар аз ҷаҳони интернет ба пуррагӣ оғоҳанд. Албата ин омили ҳубест барои ҳосил кардни итилоҳот ва муюширати байни мардумон, аммо бояд ба назар гирифт, ки ба афзудани шумори истифодабарандагони интернет, маводи фаҳшбор, ба монанди наворҳои берун аз ҷаҳорчӯбай одобу ахлоқ, бехудагӣ ё ва таҳқири дашном, ки шаъну шарафи одамиро фурӯд мөварад, ботадриҷ меафзояд. Мавриди зикр аст, ки интернет низ як усули мӯосири муюшират аст ва фарҳанги истифодаи ҳудро дорад, аммо таассуфовар он аст, ки бархе аз истифодабарандагон бо ному таҳаллуси боғтаи хеш бо коштани иғво, интишори мъалумотҳои бардурӯғ, маводҳои таҳқиromez баромад мекунанд, ки албата зеҳни ҳонандай ҷавонро ба маҷрои носолим мебарад ва ин боиси ҳатарзӣ дар олами муюширати мардумон мегардад.

Чизи дигар ин аст, ки қисме аз истифодабарандагони ҷаҳони интернет аз odditariin одоби муюшират орӣ буда, ҳатто аз маданияти сухангустарӣ бегонаанд. Мардуми тоҷик аз қадим дорои фарҳанги воло ва

маданияти баланди суханварӣ буд, ваде имрӯз агарчи дар давлатҳои мутараққӣ мардум пайи қашфи сайёҳрои нав бошанд, мо ҳатто ислоҳоти забони мӯширати ҳудро ор шумурда, ҳанӯз ҳам бо забони бачагӣ гуфтугӯдоранд. Афсӯс, ки имрӯзҳо ҳам он фасоҳату назокат ва сеҳргарони забони ноби мо то андозае аз беэтибории мо соҳибони забон коста гардида, дуруштию носуфтагиҳоро ба миён овардааст. Лағзи кӯчаву бозорро ширин дониста, лакнат ва шикастагие ба забон ворид намудем. Ба имрӯзи ҷомеа назар афканда кас афсӯс меҳӯрад, ки он ҳама иффати баёни миллиро чӣ шуд? Қуҷо шуд гиромидоши сухан, кӯчуст суханварие, ки Фирдавсӣ ва Саъдио Ҳоғиз ба он таъқид овардаанд? Ҳамон гуна, ки Фирдавсии бузургвор мегӯяд "Суханро ҳормоя надорад". Сабаб ин ҳама ошуфтагиҳо дар суханрониҳои қаҷ дар ҷист?

Ба андешаи бандо маданияти муюширатро ба таври зарурӣ наомӯхтаем ва бо ин зиштгуфториҳо дар замери наврасон фарҳанѓи кӯчагиро чо соҳта, онҳоро носолим гардондаем. Агар мо ҳудро инсони комил шуморем, бояд ҳушгуфтор, нозукбаён ва ширинашон бошем ва ҳамзамон ба додарону ҳоҳарони ҳуд маданияти суханварӣ ва нозукбаёни орӯзонем, то онҳо низ дар рушди забони ноби тоҷикӣ саҳмгузор бошанд ва барои оянданагон тавонанд бо ин забони пургавҳару шакарин сүҳбат ороянд.

Носозуви зишт гуфтан
нест кори оқиҷон,
Az барои нарм гуфтан шуд
забон бе устуҳон.

Бахтоҷар ҚАЛАНДАРОВ,
магистрати соли I-уми шӯбаи
журналистика

ЭЙ ҚҮРДИЛОН! МАГАР БАДНОМ ҚАРДАНИ ИСЛОМ ҶОИЗ АСТ?

Дар ҳар давру замон қўрдилоҳон боварҳои динии мардумро истифода мебаранд, ки ин таассуфовар аст. Имрӯзҳо дар тамоми расонаҳо, аниқтараш сарҳати тамоми васоити аҳбори омма мавзӯи "Ислом" ва гурӯҳҳои террористӣ ба монанди "Ал-қоида", "Боко Ҳарар", "ДИИШ", "Ансоруллоҳ", "Ҳаракати Исломии Узбекистон" боз даҳҳоу садҳо ҳаракатҳои дигар "Муарриғари Ислом" шудааст.

Агар номи ягон гурӯҳи ҳунҳори қотилро гирифтанд ҳатман номи Исломро дар пахлӯяш мегиранд. Дигар Исломро аз террор фарқ кардан мушкил аст. Наврасоне, ки аз Ислом оғоҳ нестанду Исломро намедонанд, ҳатман фикр мекунанд, ки испломаш ҳамин қатлу куштори бераҳомона аст. Яъне, Исломро бо куштори бераҳомона аниқтараш "чиҳод" мешиносанд. Он динеरо, ки ман ибодат мекунам, ношаш Ислом аст, дар тӯли 1400 соли бесобиқааш ба меҳру муҳабbat, дӯстиву бародарӣ маъ-

руғу машҳур гаштааст, на ба гурӯҳҳои мазкур. Исломи ман ҳамеша бар зидди куштор ва бераҳмӣ буду ҳасти мемонад. Ҳамин аст, ки Иқболи Лоҳурӣ мегӯяд:
Чамъияти куфр аз
парешионии мост,
Ободи бутхонази вайронии мост.
Ислом ба зоти ҳуд надорад айбе,
Ҳар айб, ки ҳаст дар
мусалмонии мост.

Натиҷа АҒНОНОВА,
ассистенти кафедраи уммадониҳои
забонҳои хориҷӣ

• БА ИСТИҚБОЛИ 20-УМИН СОЛГАРДИ ВАҲДАТИ МИЛЛӢ

Дар таърихи давлатдории ҳар ҳалқу давлат санаҳое ҳастанд, ки барои мардуми он сарзамин муҳим ва фаромӯшнашаванда ба шумор мера вад. Ҳалқи тоҷик ҳамасола рӯзи 27-уми июнро, ки ба Истикори сулҳи бебозгашт ва ризоияти миллӣ тоҷикон заминai боэъти мод гузошт, ҳар сол ҳамчун Рӯзи Ваҳдати миллӣ таҷпил менамоянд. Он рӯз барои Тоҷикистон давраи гузариш ба ҳаёти нав, рӯзи ҳудшиной, яғонагии миллати тоҷик, рӯзи қатъиян аз ҷанг ба сулҳ рӯ оварданi миллат мебошад. Ба ин хотир мисръаҳои эҷоднамудаи шоири мумтоз Лоиқ Шералӣ ҳеч гоҳ аз гӯшаи хотири мардуми тоҷик зудуда намешавад:

Раҳми парвардигори мо омад,
Нури ҳақ бар диёри мо омад,
Ҷангӣ девонавори мо бигзашт,
Сулҳи деринтизори мо омад.

Ба майдони сиёсатмадоре омад, ки ҳалқи тоҷик охирин умеди худро дар симои Раиси Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон-Эмомалий Раҳмон мединанд. Новобаста аз надоштани таҷриба давлатдорӣ ба ҷеҳраи нави сиёсат-Эмомалий Раҳмон мүясар шуд, ки бо дарки баланди миллӣ, номуси ватандорӣ дар такя ва дастирии ҳалқи азиазаш роҳи минбаъдаи давлатро муайян созад. Бо ҳамин мақсад фаъолияти пурсамари худро аз оштии миллӣ, ҳалъи силоҳ, авф, баргардонидани гурезагон, таъмини ҳуқуқи инсон оғоз намуда, дар муддати кӯтоҳ оташи ҷангро ҳомӯш намуд. Ин марди сиёсатмадору ҷасур, поквичдону далер аз рӯҳои аввали фаъолияти кории худ ҷомаи ҳангу номус ба бар карда, роҳи истиқори сулҳро барои начот додани миллат аз вартai нешshawӣ интиҳоб намуд.

Аввалин суханони Пешвои миллатро мардуми сарбаланди тоҷик то ҳол фаромӯш накардаанд, ки гуфта буд: "Ман ба Шумо сулҳ меоварам... Мо ҳама бояд ёру бародар бошем".

Дар авчи баланди ҷангӣ шаҳрвандӣ, вазъияти саҳти сиёсиву иҷтимоӣ андеша ва фитрати азалии Сарвари ҷавону ҳирадманду оқилю доно, ки ҳадафи асосиаш бо ҳикмати Ҷалолиддин Балхӣ тавъам аст, ҷунин садо медод:

Дар ин хок, дар ин хок, дар ин манзараи пок,
Ба ҷуз мөхр, ба ҷуз шик
дигар тухм накорем.

Ҳамаи ин аҳдофи Сарвари давлат аз дили соғуи пок, дасту нияти нек, такя ба фазли Ҷонофарин, оғаҳӣ доштан аз панду ҳикматҳои бузургон буд, ки дар вазъияти бисёр

ҳассоси сарнавишти миллати тоҷик қадам ба қадам ба сӯи ормонҳои мардуми тоҷик роҳандозӣ мешуд.

Баъди ба имзо расидани Созишномаи умумии Истикори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон давраи нав дар ҳаёти сиёсиву иқтисодӣ ва маънавию фарҳангӣ оғоз гардид. Пушида нест, ки дар Иҷтисодии тақдирсози миллат роҳбари тозаинтиҳоби Тоҷикистон Эмомалий Раҳмон бо як ироди комил ва хираду заковати баланд гуфта буд: "Ман қасам ёд мекунам, ки тамоми доништу таҷрибаамро барои дар ҳар ҳона ва ҳар оила барқарор шудани сулҳ равона карда, барои гулгулшукуфии Ватани азизам садоқатмандона мехнат мекунам".

Барои барқарор намудани сулҳу субот ва тинчию оромии Тоҷикистони азиз Сарвари давлат дар баргузории музокирот ҳаста нашуда, барои ба мақсади аслии худ расидан кушиши зиёд мекард. Дар маҷмӯъ 8 музокирот гузаронида шуд ва дар натиҷа Сарвари давлат, муҳттарам Эмомалий Раҳмон ба орзу дериши худ расид.

Ҳалқи тоҷик ҷасуриву дарёй ва нотарсии Сарвари давлати худро, ки дар ҷараёни музокироти пай дар пай барои таъмини сулҳ ва ризоияти миллӣ, махсусан, 10 ва 11-уми декабри соли 1996 дар Афғонистон баргузор гардида буд, ҳаргиз фаромӯш наҳоҳад кард. Вазъияти ин мулӯқотро рӯзноманигорони рус Владимир Сухомлинов ва Генадий Шалаев дар китоби худ "Роҳ ба сӯи созиши" ҷунин тасвир намуданд: "Эҳтимол воҳӯрии аз ҳама пуршидат ва ҳатарноку бемисл дар Афғонистон 11-уми декабри соли 1996 баргузор шуд. Вақте Сайд Абдуллоҳи Нури ба Эмомалий Раҳмон пешниҳод намуд, ки гуфтушунидро дар рустои Ҳусдех, ки дар шимоли Афғонистон, вилояти Taxor ҷойгир аст, гузаронанд, (гӯё часорати президентро месанҷид) ў бе ягон дудилагӣ розӣ шуд: "Ман тайёрар дар ҳар ҷой ва ҳар соат воҳӯрам. Муҳим он аст, ки воҳӯрӣ судманд бошад..."

Таъмин намудани сулҳу ваҳдат дар Тоҷикистон ҳеч гоҳ аз қалби мардуми тоҷик зудуда наҳоҳад шуд. Санаи 27-уми июни соли 1997 Созишномаи Истикори сулҳи тоҷикон ба имзо расид, ки ин рӯзро мардуми тоҷик бо сарварии муҳттарам Эмомалий Раҳмон интизор буданд ва Сулҳу Ваҳдат тақдирӣ миллатро бо дастони худ бинвишт.

...Достони Сулҳу Ваҳдат
бо ҳуни дил навишти,

Рӯҳои донишҷӯёни

ВИЛОЯТИ ХАТЛОН ДАР ДЛХ

Рӯҳои 20 то 23-уми июни соли ҷорӣ бахшида ба 20-солагии Рӯзи Ваҳдати миллӣ бо ташабbusi раёsatи Донишгоҳи давлатии Ҳуҷанд ба номи Бобоҷон Гафуров рӯҳои донишҷӯёни вилояти Хатлон дар Донишгоҳи давлатии Ҳуҷанд таҳти унвони "Донишҷӯёни ҷавонони ваҳдатсаро" гузаронида шуд. Дар ин ҷорабии 30 нафар донишҷӯёни аз донишгоҳҳои шаҳрҳои Данғара, Қурғонтеппа ва Қӯлоб иштирок намуданд.

Аз донишгоҳи давлатии Қӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ 10 нафар омӯзгорону донишҷӯёни фаъол иштирок намуданд.

СУЛҲИ ДЕРИНТИЗОРИ МО ОМАД

Аз ҳишти ҷисму ҷонат
кардӣ бинои Миллат.

Низом Қосим

Замоне, ки фарзанди фарзонаи миллат ва номбардори ҳалқ Эмомалий Раҳмон ба сари қудрат омад, қишивари нав ба истиқололрасидай Тоҷикистон рӯҳои саҳт ва вазнинро аз сар мегузаронид. Ҷангӯ низоъҳои ҳунини миёни тоҷикон боиси хисороти зиёди моливу ҷонӣ гардида, ба якпорҷагии мамлакат ва ҳастии миллати тоҷик ҳатар эҷод мекард.

Ҳалқи тоҷик умеди барқарор шудани давлати демокративу ҳуқуқбунёдру умед на доштанд. Шоирону нависандагони тоҷик ин лаҳзаҳои бисёр душвори ҳалқи тоҷикро тариқи асару мақолаҳо ва шеърҳо баён мекарданд. Ашур Сафар бо ҳаяҷон в ба дили ноуед аз барқарор шудани сулҳу субот порҷае шеъриро зери лаб замзама мекард, ки овардани онро мо зарур донистем:

Як бори дигар ҳанда ба
лаб мешуда бошад,
Дар қишивари ғам базму
тараб мешуда бошад.
Дар қашмакаш рӯзи
фурӯзону шаби тор,
Помоли ғано зулмати
шаб мешуда бошад.
Фарзанд, ки бар ҷони
пайдар тег қашидা,
Бишкастагари теги
газаб мешуда бошад.
...Илҳоми ғурезандо садо
дод зи дурӣ:
Рози ту ба ин баҳт
саబаб мешуда бошад.

Баъди барқарор шудани сулҳу субот дар Тоҷикистон ҳамаи ин ноумедиҳо барбод рафту мардуми тоҷик ба орзу дериши ҳуд расид. Дар лабони қӯдакону ҷавонони ҳанда ҳувайдо шуд. Ин лаҳзаҳои деринтизоро шоирону нависандагон бо асару мақолаҳо ва порҷаҳои шеърӣ тасвир намуданд. Ҷунончи:

Сад бори дигар ҳанда ба
лаб шуд, ту қучоӣ,
Дар қишивари ғам базму
тараб шуд, ту қучоӣ...

Пешвои миллат, муҳттарам Эмомалий Раҳмон бо тадбিри ҳирадманда ва матонату часорати фавқулода қишиварро аз вартai нешshawӣ начот дод ва мардуми сарсону парешонгаштаро сарҷамӣ на мууду садҳо ҳазор гурезаҳоро ба Ватан баргардонид.

Бо ироди Сардори давлат дар як муддати кӯтоҳ ҳаробаҳо ба ободӣ табдил ёфта, иншиотҳои азим ба вуҷуд омаданд, барои ба ҳам пайвастани тамоми гӯшаву канори мамлакат шоҳроҳи ваҳдат ва барои мустақиман баромадан ба ӯкёнус ва робита ёфтанд ба

риро ба Ватан баргардонид, заминai устувири эъмори ҷомеаи навини Тоҷикистонро гузошт, ислоҳоти конституциониро дар мамлакат амалӣ гардонид, Конституцияи нави Тоҷикистонро қабул кард.

Эмомалий Раҳмон ба ивази саҳми хеле арзишманди худ дар таъмини сулҳи Тоҷикистон ва таҳқими амнияти минтақа ва дигар хидматҳои шарофатмандонаш дар вусъати муносабатҳои дӯстона ва ҳамкории байнӣ мардумон бо ӯнвони нишонҳои олии давлатҳо ва созмонҳои гуногуни ҷаҳон сарфароз гардидааст. Ҳизматҳои Эмомалий Раҳмон ҳам дар дохили қишивар ва ҳам берун аз он эътироф гардидааст. Барои саҳми бебаҳо дар густариши ҷомеаи умумибашарӣ ў ба гирифтани Ситораи тиллои Алберт Швейцер ва ӯнвони фахрӣи профессори Академияи умумиҷаҳонии тиб дар соҳаи илмҳои гуманитарӣ сазовор дониста шудааст. Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалий Раҳмон барои хидматҳои басо арзишмандаш дар ҳусни ҳамкорӣ, таъмини амнияти, сулҳу субот ва таҳқими дӯстии миёни Ҷумҳурии Исломии Афғонистон ва Ҷумҳурии Тоҷикистон бо нишони олии давлатии "Қаҳрамони миллӣ Афғонистон-Аҳмадшоҳи Масъуд" низ сарфароз гаштааст.

Дар арафаи ҷашни Ваҳдат (2005) боз як ҷоизаи олии мадалии тиллои "Барои таҳқими сулҳ ва ризоияти байнӣ ҳамкорӣ"-и Федератсияи байналмилалӣ сулҳ ва ризоияти насиби Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳттарам Эмомалий Раҳмон гардида. Бояд гуфт, ки Эмомалий Раҳмон дар байнӣ сарварони ҷумҳуриҳои ИДМ аввалин сиёсатмадорест, ки ба гирифтани ин ҷоиза мушарраф гардидааст.

Ҳамзамон, дар баланд бардоштани нуғузу эътибори байналмилалӣ Тоҷикистон ва ҳаллу фасли масъалаҳои глобалии олам талошҳои Эмомалий Раҳмон ниҳоят бузург ва саривағтӣ буданд. Ў борҳо аз минбари баланди СММ баромад карда, дар баробари проблемаҳои Тоҷикистон, таҷавҷӯҳи ҷомеаи ҷаҳониро ба қазияи Афғонистон, масъалаҳои мубориза бо терроризму экстремизм, қоҷоҳи маводи мухаддир, рушди нобаробари давлатҳои ҷаҳон, маълаҳаи таъминоти оби тоза ва ғайраҳо ҷалъ кардааст. Аз ҷумла, ҷомеаи ҷаҳонӣ оқибат ба ҳалли қазияи Афғонистон, ки ҳамзамон ба пойгоҳи терроризму экстремизм табдил мёефт, рӯ овард.

Ҳизмати таърихии Эмомалий Раҳмон аз он иборат аст, ки маҳз ў иҳтиёри давлатдориро ба даст оварда, пеши роҳи хатари нобудшавии онро гирифт, оташи ҷангӣ дохилиро ҳомӯш намуд, соҳтори фалаҷгардидан ҳокимијат, хусусан мақомоти ҳифзи ҳуқуқро барқарор соҳт, артиши миллӣ ва нерӯҳои посбони сарҳадро таъсис дод, барои таҳқими ҳокимијат ва давлат шароит мухайё намуд, заминai сулҳи миллӣ матраҳ кард, аксари ҷурезаҳои муҳочирони иҷбо-

Шаҳбози РУСТАМШО,
докторант (PhD) соли 2-уми
кафедраи забони тоҷики

САҲМИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ ДАР ТАЪМИНИ СУЛҲ

Сулҳи Тоҷикистон ба тамоми маънӣ ба фаъолияти сиёсии Пешвои миллат Президенти Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон вобастагии қавӣ дорад. Ҳанӯз дар Иҷлосия XVI Шӯрои Олии Тоҷикистон дар шаҳри Ҳуҷанд ба қатъият изҳор намуда буданд: "Ман қасам ёд мекунам, ки тамоми донишу таҷрибамро барои дар ҳар хона ва ҳар оила барқарор шудани сулҳ равона карда, барои гул-гул шукуфии Ватани азизам садоқатмандона мөхнат мекунам".

Имрӯз бояд махсусан таъқид намуд, ки муваффақ шудан ба ризоияти миллӣ ва сулҳу вахдат идомаи мантиқии сиёсати давлату Ҳукумати Тоҷикистон ва талошҳои Пешвои муazzами миллати тоҷик, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аст.

Таҷриба ва амалияни ба даст овардани сулҳи миёни тоҷикон натанҳо аҳамияти миллӣ, балки аҳамияти ҷаҳонӣ дорад. Дар таҳқим ёфтани сулҳи байни тоҷикон саҳми Созмони Миллати Муттаҳид ва давлатҳои кафил чун Россия, Эрон, Афғонистон, Покистон, Қазоқистон, Қирғизистон, Туркманистон ва Ӯзбекистон низ бисёр ҷашмрас аст.

Таҷриба сулҳи тоҷикон нишон дод, ки дар ҳалли чунин низоъҳо дигар омилҳо низ таъсири ҳудро доранд. Аз ҷумла нақши Шӯрои ҷамъиятии Тоҷикистон, дигар соҳторҳои сиёсии ҷамъиятий, ки дар ин шурӯ ба ҳам омаданд, дар роҳи муттаҳид намудани қувваҳои солими чомеа назаррас мебошад.

Аҳамияти байнамиллалии сулҳи тоҷикон тақозо менамояд, ки ҷаҳонҳои гуногуни он, аз ҷумла омилҳо ва воситаҳои ба даст овардани сулҳ ҳаматарафа ва амиқ мавриди омӯзиш қарор гираанд, то ки пеши роҳи чунин низоъҳо гирифта шавад.

Таърихи тамаддун ёд надорад, ки ҷаҳонҳои шаҳрвандӣ дар чунин муҳлати қӯтоҳ қатъ шуда бошад ва ҷонибҳои даргир дасти дӯстӣ ба ҳам дода, фаъолияти солими дастгоҳи воҳиди давлати ҳешро ба манзuri ободии қишинвар равон намоянд.

Баҳридин ҶАЛИЛОВ,
ассистенти кафедраи фанҳои ҷамъиятии
Коллеzi омӯзгории ДДК ба номи A. Рӯдакӣ

ВАҲДАТ - ИФТИХОРИ МИЛЛАТ

Ваҳдат беҳтарин неъмат, ҳаётӣ инсон, орзу ва ормон, таҳқими давлат, начоти миллат, рушди тоҷикон, нумӯи даврон, ҳастии инсон дар замину замон аст. Танҳо дар сурати ваҳдат душвориҳо ва монеаҳо паси сар мешаванд, рузгори мардум рӯ ба беҳбудӣ меорад, қишинвари азizamон ба пешрафту тараққиёт рӯ меорад.

Аз қабули Созишномаи умумии истиқори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон бист сол пур мешавад: бист соли эҳёи миллӣ, бист соли баҳамой, бист соли ҳудосозӣ ва ҳудшиносӣ-худогоҳӣ, бист соли сулҳу субот ва оромӣ, бист соли начоти миллат аз парокандагӣ ва бист соли начоти Ватан аз нобудӣ.

*Баргу сози коинот аз ваҳдат аст,
Андар ин олам ҳаёт аз ваҳдат аст.*

Мо, истиқолияти давлатӣ ва ваҳдати миллиамонро танҳо дар сурате пойдору устувор ҳигоҳ дошта, ҷомеаи ҳудро бо як ҷомеаи мутамаддин табдил дода метавонем, ки агар нақшаву нияҳои оғозкаardaамонро бо заҳмати аҳлонаву содиқона вусъати дучанд баҳшем, сарзамини биҳиштосоямонро сидқан дӯстдорем ва пайваста саъӣ кунем, ки ватани маҳбубамонро ба як гӯши ободу пешрафтаи сайёра мубаддал гардонем.

Ба қайдai Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон "Ҳар касе, ки ниҳоле сабзонда бошад, медонад, ки дарҳафт соле як маротиба ҳосил медиҳад, аммо ниҳоле низ ҳаст, ки ҳамеша меваи ширин ба бор меорад. Мо, меваи ширину сабзонаидаамро ҷашидем, ҷомеаи мо аз он баҳравар гардид, мо ҳаргиз роҳ намедиҳем, ки дигар теша ба решавон расад".

Ваҳдати миллӣ шукуфоии ватан аст, зеро дар давлате, ки сулҳу амонӣ ва дӯстӣ ҳукмифармост, он давлат рӯз то рӯз гул-гулшукон мешавад.

Раъибону ДАВЛАТОВА,
ҷоншиши декан оид ба корҳои таълими факултati филологияи рус

ВАҲДАТ ЯКЕ АЗ МУҲИМТАРИН ДАСТОВАРДҲОИ ТАЪРИҲӢ

Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти роҳбарии ҳирадмандонаи Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон вахдату ягонагиро ба даст овард. Ваҳдат ва истиқори сулҳ дар қишивари азizamон боис гардид, ки дар тамоми ҷаҳоҳои ҳочагии ҳалқ ба дастовардҳои назаррас ноил гардем ва моро дар арсаи ҷаҳонӣ шиносанд.

Маҳз бо шарофати сулҳи ба даст омада рӯзгорамон осӯда, ҳонаамон пурнаво, хотирамон ҷамъ, осмонамон соғу офтобӣ, ҳамдилиамон шарапашо гардидаст. Дар ҳар диёре, ки сулҳу вахдату яқдигарфахӣ бошад, он ҷо файзу баракат ва пешравиҳо ба назар мерасад.

Бешӯҳҳа, сулҳу вахдат яке аз муҳимтарин дастовардҳои таърихи мусири ҳалқи тоҷик, омили начоти миллат ва давлатдории миллӣ он буда, дар натиҷаи сулҳу вахдат, давлат ва миллати мо аз вартай нештавӣ наҷот ёфт. Ваҳдати миллӣ ҳамчун як зарурати воқеии миллӣ ба ҳисоб рафта, ҳифз намудани он вазифаи ҳар як шаҳрванди ба нангу номуси Тоҷикистон ба ҳисоб меравад. Ваҳдат рамзи воқеӣ ва ҳамbastagии миллатҳост. Ваҳдат пирӯзии рӯшани бар зулмот, вахдат зерсунуни ҳасстии миллат, вахдат ояндан дурахшони давлат аст. Ваҳдат бе ҳудшиносии миллӣ, афкори миллӣ ва идеологияи миллӣ вуҷуд дошта наметаво-

над.

Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон иброз медоранд, ки "Ваҳдати миллӣ дар баробари истиқолият арзииши муқаддасу бебаҳои ҷомеаи мо ба ҳисоб меравад ва пешрафти ҳамаҷонибаи тамоми соҳаҳои ҳаётӣ ҷомеаи беҳтар шудани сатҳу сифати зиндагии мardum, ободии Ватан ва ояндана давлати соҳибиستикол ва давлатдории миллиамон бевосита ба вахдату ягонагии ҳалқи шарафманди Тоҷикистон ва сулҳу субот во-баста мебошад".

Минбаъд бояд ҳушӯр бошем дар роҳи дурустӣ таъриҳи гом бардорем ва нағузорем, ки ягон душмани дигар садди роҳи миллати қуҳанбуниёд ва тамаддунофари тоҷикон гардад.

Фотима САЙДАЛИЕВА,
ассистенти кафедраи забони англисӣ

ти басо муҳим намудааст. Барои ин ҳар як шаҳрванди бонангу номуси миллати тоҷикро мебояд, ки ба қадри ин неъмати бебаҳо бирасад ва барои бозҳам гул-гулшукони ин меҳани биҳиштосо саҳми ҳудро бигузорад.

Хусейни БОБОҖОН,
ассистенти кафедраи таъриҳ
ва ҳукуқ

ВАҲДАТ - БАҚОИ МИЛЛАТ

Ваҳдат рамзи воқеӣ ва гавҳари фалсафаи сулҳофарӣ, фарҳангсолориву таҳаммулпазирии миллати тоҷик ва таҷассуми иштиҳоду ҳамbastagии тамоми мардуми Тоҷикистон мебошад.

Эмомалӣ Раҳмон

Барои ба даст овардани сулҳ ва Ваҳдати миллӣ дар сарзамини тоҷикон ҳизматҳои фарзанди фарзонаи миллати тоҷик Пешвои миллат, Президенти мамлакат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон басо муҳим мебошад. Ӯ барои ба даст овардани сулҳ ва вахдати миллӣ дар қишивар аз тамоми имкониятҳо истиғфода намуда, дар ин роҳ барои ҳалқи миллат ва ватанаш ҷони ҳудро дареф надоштааст. Ҳамин таъриҳ, танҳо бо туғайли вахдати миллӣ ва ягонагӣ муҳтарам

Эмомалӣ Раҳмон беҳатарии мардуми Ҷумҳурии Тоҷикистонро тавонистанд, ки таъмин намоянд. Аз ҷумла барои ноил шудан ба сулҳу пойдор як қатор гуфтушунидҳоро ба миён гузошанд.

Дар таъмини сулҳ ва Ваҳдати миллӣ нақши як қатор созмонҳои ҳамbastagии дохили қишивар аз ҷони ҳалқи миллати тоҷикро барои ҳудро дароштааст. Ҳамин таъриҳ, танҳо бо туғайли вахдати миллӣ ва ягонагӣ муҳтарам

"...Ё ДАР ИН РОҲ ҶОНИ ХУДРО МЕДИҲАМ"

Баъд аз қӯшишҳои зиёд ва маслиҳату машваратҳои тӯлонии нерӯҳои солимфикари ҷомеа ниҳоят имконият дастдод, ки 16-уми ноябри соли 1992 дар шаҳри Ҳӯҷанди бостонӣ ҷаласаи Шӯрои Олий баргузор гардад. Дар он ҷаласа, ки паёми Ваҳдат ва ягонагӣ миллати тоҷик садо дод, дар таърихи Тоҷикистони навин марҳилаи наверо боз намуд. Тоҷикистон соҳиби ҳуқумати қонунӣ гардид ва давлати Тоҷикистон роҳбари ҳудро интиҳоб намуд. Муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон замоне бар сари мамлакат омад, ки мамлакат ба бӯҳрони иқтисодӣ дучор шуда, мардум шодад аз ҷонгу ҳуҷрезӣ дилгрӣ ва аз зиндаӣ ноумед шуда буданд. Дар Тоҷикистони оғунашта ба ҳун ва

мотамзадаи он замон сарвари давлат будан фақат ду маъно дошт: густоҳӣ ё ин ки азҳудгузаштагӣ. Ҳоло бошад баъди гузашти солҳо мӯ дарк кардем, ки он вақт Эмомалӣ Раҳмон ҷонашро ба ғарави сулҳ монда будааст ва ҳамаи мӯ ҳуб мединем, ки вай ҳудаш ҳамон рӯз дар иҷосияз минбар ба ҳайси раиси тозаинтиҳои гуфта буд: "Ё ман дар Тоҷикистон сулҳро барқарор мекунам, ё дар ин роҳ ҷони ҳудро медиҳам." Лекин он замон бисёре аз мардум ба ин суханҳо бовар намекардан, дар он вақт бовар кардан ба ин суханҳо душвор буд. Мардум бовар намекардан, ки касе мегавонад дар ин хонадони бузург, ки бародар ба бародар ва писар ба падар ҷони ҳудро мебошад.

Мадисомзода,
ассистенти кафедраи забони англисӣ

Заминаҳои пайдоиши ҲНИТ пеш аз ҳама ба асосҳои воқеии ҳуқуқии қонунгузории ибтидои солҳои 90-уми кишвар алоқаманд буд, ки имконот ва дастрасии истифодаи ҳуқуқҳои сиёсии шаҳрвандонро чун падидай неки замони соҳибистиклолии кишвар эътироф менамуд.

Ташкили ҲНИТ, ки воқеан ҳам дар замири эътирофи арзишмандии дини ислом барои худ парчами пӯшидаэро қасб намуда, ҳомиён ва пайравони худро ба он шомил менамуд, аз ибтидои фаъолияти кораш мардумро ба гумроҳӣ ва қачравии динӣ - реаксионӣ давват менамуд. Аз замони ташкилёбии худ то давраи қатъ гардидани фаъолияташ ин ҳизб ба ҳайси як субъекти мустақили сиёсӣ бо истифода аз арзишмандии дини ислом чӣ амалҳоеро ба анҷом расонида буд, ки насли қалонсоли ҷомеаи тоҷик онро ҳеч вақт фаромӯш наҳоҳанд кард. Ҳадаф аз гуфтаҳои боло ҷагони хориҷии худ амал карда, ба миллат ва давлати хешхиёнати нобахшиданӣ содир намуданд. Агар роҳбарон ва аъзоёни ҲНИТ воқеан ҳадафи боло бурдани сатҳи дарку зеҳни исломиро медоштанд, пас бинобар озодона гузарондани маросимҳои динӣ, соҳтани масҷидҳо, обод кардани ҷойҳои муқаддаси ҳусусияти динидошта, аз ҷумла мазору зиёратгоҳҳо, адои маросими ҳаҷ, нашри бемаҳдуди адабиёти динӣ ва дастгирии бевоситай Сарвари давлат аз ин раванд ё рисолати худро анҷомёфта мешисобид, ё дар атрофи Пешвои миллат муттаҳид шуда, барои пешрафти ҷаҳонӣ ҳамон монандигарӣ

Хадаф аз түгэхэн боло дар он аст, ки истифода бурдан аз парчам ва муҳаббати ислом барои расидан ва амалий кардани ҳадафҳои хеш қобили қабул нест, ки инро аз оғози таъсисёбии ҲНИТ ва фаъолияти чандинсолаи он эҳсос кардан мумкин буд. Аз оғоз фаъолияти ҳизби мазкур мебоист дар чомеа бо мақсади ҳифзи хукуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд, таъмини та- момияти арзии кишвар татбиқ мегардад, вале марҳилаи ҳас- соси таърихи кишвар исбот намуд, ки ҲНИТ ҳамаи ин ҳадафҳоро сарфи назар намуда, бо амру фармоишҳои хо-

ШИНОХТИ ХОИНОН ВА ЗИРАКИЙ СИЁСИ

лати хурофотй маҳсуб мегардид. Новобаста аз иғвогариву маломатгүй ва ақидаҳои хурофотиву амалҳои хусусияти ифротӣ доштаи хоинони миллиат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалий Раҳмон дубора баъди бастани Созишномаи истиқори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар соли 1999, бори дувум барои фаъолияти ин ҳизб имконият дод, то аз амалҳои файриқонунӣ ва хусусияти ифротӣ дошта, даст кашида, барои рушди чомеа хидмати соғди-дона намоянд.

Чуноне, ки воќеаҳои мин-баъдаи ҳаёти сиёсии кишвар саббит намуд, ин ҳизб боз ҳамон ҳамон бозиҳои сиёсии худро идома медод. Аламовар он аст, ки аъзёёни хизби мамнӯшуда бо он ҳама дастовардҳои иқтисодиву сиёсӣ, ки дар тули 25 - соли Истиқолияти миллӣ ба даст оварданд, но-дида гирифта, амалҳои форат-гароёна ва разилонаи сиёсии худро идома медоданд. Дар маъракаи интихоботи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон мөҳи марта соли 2015 ин ҳизб курсиҳои худро дар Парламенти Тоҷикистон аз даст дод. Ин мушабехи он амале буд, ки бо иродати ҳалқ ин ҳизб мавқеи сиёсии хешро дар чомеа аз даст медод, вале пешвоёни он ба ин тан намедоданд. Кӯшиши охирони худ-

ро сарварон ва чонибдорони
ҲНИТ бо ҳамдастии собиқ
муовини вазири Мудофиаи
Ҷумҳурии Тоҷикистон Назар
зода, моҳи сентябр соли 2015
ба амал баровардани шу-
данд, ки хушбахтона, дар за-
мири сиёсати созандан ҳам-
бастагии давлат ва ҷомеаи
тоҷик ин ҳатар аз байн бар-
дошта шуд.

Хушбахтона, имрۇзخо молдар шароити сулху оромىй вакумед ба ояндаи нек қарор дошпем. Комёбиҳои зиёдеро миллати мо соҳиб гардида истошааст. Давлат ва Ҳукумати кишвар дар роҳи эъмори давлати воқеан ҳам демокративу ҳукуқбуниёд қадамҳои устувор мегузорад.

Мо омүзгоронро лозим аст
ки дар дарсҳои тарбиявӣ бо-
бати масъалаҳои мазкур беш-
тар дикқат диҳем. Ҳисси на-
фрат ва бадбиниро нисбати
терроризм, экстремизм ва
ҳизбу ҳаракатҳои тундрав ва
равияҳои номатлуби мавзӯъ-
нок бедор намоем. Ташкил
намудани конференсияҳои
тематикий бо кормандони
ҳифзи ҳукуқ дар доираи шо-
милшавии ҷавонон ва навра-
сон ба ҳаракатҳои қайдгарди-
да, дар муассисаҳои таълими
зиёд карда шавад. Бояд инро
дарк намуд, ки мубориза
алайҳи терроризм ва экстре-
мизм на танҳо вазифаи рава-
шанфирон, балки вазифаи

ҳар фарди ватандўсту ин-
сондўст, ҳар шахси коми-
лхукуқи чомеа аст. Бисёр хуб
мебуд имрўзҳо, инчунин дар
муассисаҳои таълимӣ кори
созмонҳои ҷамъиятӣ ва созмо-
ни ҷавононро ҷоннок ба роҳ
монем, ҷонки гаравиш ба сафи
ташкилоту созмонҳои байнал-
милалии экстремистӣ-терро-
ристиро имрўз ҷавонон таш-
кил медиҳанд.

Бо назардошти ин, мардуми азизи моро зарур аст бо мақсади пешгирӣ аз ин хатарҳо, пеш аз ҳама зиракии сиёсиро аз даст надода, ҳушёр бошанд, то ҳар як хатари маҷударо дарк намуда, ҷиҳати ҳифзи истиқолият, ваҳдат ва субот саҳми ҳудро гузоранд. Имрӯзҳо, танҳо муборизаи дастаҷамъонаи мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, мусоидати аҳолӣ бо мақомот ва ҳушёрию зиракии мардум имкон медиҳад, ки пеши роҳи ин даҳшат ва бераҳмӣ гирифта шавад.

*Хайдар ХАЙДАРОВ,
мутахассиси шуъбаи идоракунни
сифати таҳсилот*

ВАҲДАТИ МИЛЛӢ - МУҲИМТАРИН ОМИЛИ РУШДИ ҶОМЕА

Созишиномаи умумии истиқори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон аз лиҳози аҳамияти фавқулодаи худ бо Эъломияи истиқолияти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар як радиф меистад. Агар Эъломия ба Тоҷикистон ба таври расмӣ истиқлол ва соҳибхитиёри ато карда бошад, пас Созишинома сулҳу суботро дар сарзамини мо таъмин соҳт.

Эмомалий РАХМОН

Дар таъмини Ваҳдати миллӣ албатта нақши Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалий Раҳмон хеле калон аст. Замоне ки Пешвои миллат ба сари кудрат омад, Тоҷикистон ба ҷангу ҷидоли дохилӣ, гуруснагиву нодорӣ гирифтор буд ва мамлакати азизи моро ҳавфи но-будӣ таҳдид мекард. Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалий Раҳмон дар навбати аввал дар пайи сафару гуфтушунид бо роҳбарони давлатҳои даҳлдор ва бо гурӯҳҳо, нерӯҳои муҳталиф дар қазияни ҷангӣ қишва-

нисбатан беҳтар ҷорӣ кунад, фаъолияти вазоратҳо, идораю кумитаҳои давлатро ба низом оварад. Дар натиҷа, ҳалқ бо-вар кард, ки ҳукumat устувор шудааст ва қодир аст, амният, пешрафт ва беҳбуди ҷомеа-аро таъмин кунад. Имрӯз ҳатто камназартарин узви ҷомеа эътироф мекунад, ки барқарор шудани сулҳу субот ва ризо-яти миллий дар қишвари мо, истиқолияти Тоҷикистонро устувор гардонид ва амнияти мардуми қишварро таъмин кардааст.

нисбатан беҳтар чорӣ кунад, фаъолияти вазоратҳо, идораю кумитаҳои давлатро ба низом оварад. Дар натиҷа, ҳалқ бо-вар кард, ки ҳукumat устувор шудааст ва қодир аст, амният, пешрафт ва беҳбуди ҷоме-аро таъмин кунад. Имрӯз ҳатто камназартарин узви ҷомеа эътироф мекунад, ки барқарор шудани сулҳу субот ва ризои-яти миллий дар кишвари мо, истиқтолияти Тоҷикистонро устувор гардонид ва амнияти мардуми кишварро таъмин кар-дааст.

дучониба ва бисёрчониба дошта, аъзои зиёда аз 50 созмонҳои байналхалқиву минтақави гардидааст.

Хамин тариқ, роҳи бунёди давлати демократӣ, ҳуқуқбуёнд, дуняви ваташаккули чомеаи шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон, ки мо бо он устуворона пеш рафта истодаем, воқеанало дадали барҷастаи пирӯзии вахҳадат, ҳамдигарфаҳмӣ, ягонагии халқ ва ҳокимиияти сиёсӣ маҳсуб мейбад, ки бо роҳбарии Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтадаром Эмомалӣ Раҳмон ба даст омад ва сифати омили мухими рушди чомеа барои ҳама комёбиҳои мо заминаи воқеӣ гузошт. Бинобар ин, моро позим аст, ки ин неъмати бебаҳо ва муқаддас - Ваҳдати миллиро нигоҳ дошта, ҷавонони ватандӯстӣ тарбия намоем, ки дар оянда ингавҳари ноёбро ҳифзу эҳтиром намоянд.

Зиндаву човид бод соҳиби-
стиқполиву соҳибихтиёй ва
Ваҳдати миллии мардуми сар-
баланди тоҷик!

*Аминчон ШАРИФОВ,
ассистент кафедраи таърих ва ҳуқуқ*

ЭЛЬОН

Комиссияи қабули Донишгоҳи давлатии Кўлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ дар асоси банди 2-и Низомномаи магистратура қабули хучҷатҳоро барои таҳсил дар зинаи МАГИСТРАТУРАИ ДОНИШГОҲ, дар таълими рӯзона аз рӯи ихтисосҳои зерин барои соли таҳсили 2017-2018 аз ҳисоби буҷети чумхурӣ ва тариқи шартномавӣ эълон менамояд.

- тномави эвлон менамоянд.

 - 1-02-05.01-Математика-(Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1-02.05.05-Информатика-(Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1.25.01.04-02 Кори бонкӣ-(Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1020402-География-(Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 102-0301-Забон ва адабиёти тоҷик-(Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1020302-Забон ва адабиёти рус (дар мактабҳои миллӣ)- (Буҷавӣ ва шартномавӣ)
 - 1020306-Забони хориҷӣ (англисӣ) (Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1020101- Таъриҳ- (Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1020602 -Технология (аз рӯи самтҳо) - (Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1010201-Таҳсилоти ибтидой- (Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1260203-Маркетинг- (Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1250107-Иқтисодиёт ва идора дар корхона- (Бучавӣ ва шартномавӣ)

1-23.01.01- Муносибатҳои байналмиллалӣ- (Бучавӣ ва шартномавӣ)

 - 1030201-Тарбияни ҷисмонӣ- (Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 1230308- Рӯзноманигорӣ- (Бучавӣ ва шартномавӣ)
 - 13102010203-Географияи сайёҳӣ ва менечменти сайёҳат- (Буҷавӣ ва шартномавӣ)

1-31.03.03-02-Математикаи амалий-- (Бучавӣ ва шартномавӣ)

1-02.04.06.01- Ҳимия-- (Бучавӣ ва шартномавӣ)

1-31-01-01 Биология- (Бучавӣ ва шартномавӣ)

1-02.05.04.01- Физика- (Бучавӣ ва шартномавӣ)

1-25-01-08-03-Баҳисобигирӣ бухгалтерӣ, таҳлил ва аудит дар муассисаҳои буҷетӣ

ва илмӣ- (Бучавӣ ва шартномавӣ)

1-02-01-02 Таъриҳи ҳукуқ- (Бучавӣ ва шартномавӣ)

Довталабон ҳуҷҷатҳои зеринро ба комиссияи қабули донишгоҳ пешниҳод менамоянд:

 - аризаи шаҳсӣ ба номи ректори муассисаи таҳсилоти олии касбӣ;
 - дипломи таҳсилоти олии касбӣ ва замимаи он;
 - маълумотномаи академӣ;
 - маълумотномаи тиббӣ (шакли №086.у)
 - 6 адад сурат (андозаи 3x4см);
 - нусхай шиноснома ё дигар ҳуҷҷатҳои тасдиқунандаи шаҳсият;
 - тавсияномаи комиссияи аттестацисонии давлатӣ ба магистратура;
 - нусхай дафтарҳои меҳнатӣ дар ҳусуси фаъолияти корӣ вобаста

Нуслай дафтар ҳам мөнгүтэй дар хүснүү фаволилти көри веңгаста ба
самт, равия ва ихтисоси интихобкарда (агар бошад);
-реферат аз руи ихтисос;
Мухалаты қабули хүччэтэй то 10.08.2017 муайян гардидааст.
Суроги: шахри Күлбэй кийин С.Сафаров, 16 төгр 985-68-10-26

КОМИССИЯ И КЛУБ

Муаллим шахсест, ки тафаккури инсонро ташаккул дода, шогирдонашро ба роҳи рост хидоят мекунад. На ҳар муаллим омӯзгор ва тарбиятари хуб шуда метавонад. Дар Тоҷикистон муаллимони дошишманд ва касбӣ хеле зиёданд.

Мо, имрӯз дар бораи шахсияте ҳарф мезанем, ки ҳам омӯзгор, ҳам олим ва ҳам инсони хеле самимӣ ва дурандешу меҳрубон аст. Ин шахсият устод Юнусов Сайдоҳтам мебошад.

Юнусов Сайдоҳтам 20.06.1947 дар шаҳри Кӯлоб таъваллуд шудааст. Фаъолияти омӯзгориашро аз соли 1968 дар Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ оғоз намуда, то мудири шуъбаи тайёрии донишгоҳ, мудири кафедраи коммунизми илмӣ, мудири кафедраи КПСС, мудири кафедраи таърихи халқи тоҷик ва назарияи иқтисодӣ, декани фақултети таърих ва ҳуқӯқ, сардори раёсати сифати таълим, тарбия ва илми ФДТТК, декани фақултаи филологияи тоҷик ва журналистика, декани фақултаи иқтисодӣ, мудири кафедраи сиёсатшиносӣ, мудири кафедраи таърихи умумӣ ва методикаи таълими таърих ва декани фақултети таърих ва ҳуқӯқ кор кардааст. Устод Юнусов профессори Федератсияи Руссия, профессори фахрори Донишгоҳи омӯзгории Қазоқистони Ҷанубӣ буда, дар самти таълиму тарбия соғдилонаю бенуқсон фаъолият намудааст.

Аз рӯзҳои аввали фаъолияти кориаш худро ҳамчун омӯзгор, мутахассиси варзида ва соҳибмажмӯмот дар таълиму тарбия

ва рушди илм дар донишгоҳ, фақултаҳо, донишҷӯён ва омӯзгорон нишон дода, миёни донишҷӯёну омӯзгорон, мардуми ноҳия, вилоят ва ҷумҳурӣ соҳиби обрӯву эҳтиром хоса гардидаст.

Аз соли 1991 баъди он, ки Тоҷикистон соҳибистикол гардид ва сессия XVI таърихии Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки Эмомали Раҳмон раиси Шӯрои Олий интиҳоб шуд, ҳамчун тарғиботчи ва ташвиқотчи сӯханронию баромадҳои муҳтaram Эмомали Раҳмон то ба имрӯz мебошад.

Аз навигариҳои давлати соҳибистиколи Тоҷикистон дар соҳаҳои сиёсӣ, иқтисодӣ, фанғангӣ, илмӣ ва динӣ тарқиӣ во-

ситаҳои ахбори оммаю воҳӯриҳо дар телевизиони шаҳру вилоят ва ҷумҳурӣ баромадҳо карда, ба мутахassisони ҷавон ва мардум маслиҳатҳои муғид медиҳад.

Ҳиссаи вай ҳамчун омӯзгор дар таълиму тарбияи мутахassisони ҷавон хеле назаррас буда, шогирдони зиёдеро низ тарбия карда ба камол расонидааст. Бесабаб нест, ки ўчунин шогирдонро ба кор гирифта, тарбия намуда, ба аспирантура фиристода, баъди ҳимояи номзадӣ боз ба докторантура фиристодааст. Аз ҳисоби шогирdonash 25 нафар доктори илм, профессор, номзадӣ илм ва дотсент мебошанд.

Аз соли 2000 аъзои Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон ва аз 23-уми июня соли 2009 раиси ҳазина (ҳайрия)-и илмӣ-таърихӣ, фарҳангӣ-динии Имомӣ Аъзами вилоят, ҷумҳурӣ ва байналмилалиро ба уҳда дорад.

Устод Юнусов Сайдоҳтам дар давраи фаъолияти кориаш барои меҳнати соғдилонаю бенуқсонаш дар тарбияи насли имрӯza ва фаъолияти илмию ҷамъияти бо ифтихорномаю нишонаҳои "Аълоҷии маорifi Тоҷикистон", (1980) "Аълоҷии-макtabҳои ОЛӢ собиқ ИДШС", (2006) "Ифтихорномаи Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон", (2000) "Медали ҷашни

2700-солагии Кӯлоби бостонӣ", (2006) "Ифтихорномаи Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон" (2013) сарфароз гардонida шудааст.

Ҳиссаи профессор Юнусов Сайдоҳтам дар соҳаи илми мусосир хеле бузург мебошад. Зиёда аз 10 монография, 200 мақолаҳои илмӣ-методӣ, мачаллавӣ ва 300 мақолаи рӯзномавиро ба табъе расонидааст. Асаҳрои тозаэҷоди профессор Юнусов Сайдоҳтам "Корҳои идеявӣ-сиёсӣ" дар байни меҳнаткашони Осиёи Миёна дар солҳои Ҷонги Бузурги Ватанӣ", "Корнамоҳои ватанпарварона ва башардӯстонаи халқҳои Осиёи Марказӣ дар замони Ҷонги Бузурги Ватанӣ", (1941-1945), (2012), "Ҳизматҳои таърихӣ-умумиҷаҳони фарзанди фарзонаи миллати тоҷик Эмомали Раҳмон", (2013) мебошанд. Инчунин, дар 15 Симпозиумҳои илмӣ-байналмилали оид ба таърихи Тоҷикистон ба ромад кардааст.

Устод Юнусов Сайдоҳтам ҳамчун тарғиботчио ташвиқотчи бомаҳорат аз соли 1992 то имрӯz оид ба 15 Паёми Пешвои миллат, муҳтарам Эмомали Раҳмон, 19 ҷумҳурӣ бо "Зиёдии қишивар" дастуру супоришҳои Ҷаноби Олий муҳтарам Эмомали Раҳмон дар байни донишҷӯёну омӯзгорон, аҳолии шаҳру ноҳия,

вилоят ва ҷумҳурӣ дастовардҳои давраи Истиклолиятро бо ки санъати зебои забондонию таърихӣ асоснок намуда, ҳизматҳои таърихӣ-байналмилалии фарзанди фарзонаи миллати тоҷикро пешкаши аҳли чомеа гардонидааст.

Танҳо ба пешвози 19-солагии Ваҳдати миллӣ, 25-солагии истиқолият, 24-солагии Ичлосияи 16-уми зиёда аз 50 баромади таърихӣ дар 30 ҳочагии минтақаи ноҳияи Дангаро, корхонаҳою муассисаҳои он, зиёда аз 30 баромадҳои телевизиони шаҳр, вилоят, ҷумҳурӣ анҷом додааст.

Устод Юнусов Сайдоҳтам имсол ба синни мубораки 70 қадам мегузоранд. Мо шогирdonash 2700-солагии устод эшонро сидқан табрику таҳният намуда, дар зиндагиашон тамоми бурдбориву комёбииҳои беназирро таманно дорем. Бигузор ҳамеша хушхолу зебугуфткор бимонед.

Зиҳӯ, эй родмарди озодманиши олами ишод!

Эрас ДАВЛАТОВ,
саромӯзгори кафедраи
забони тоҷики

137000 СОМОНИЙ КӮМАКПУЛИИ КУМИТАИ ИТТИФОҚИ КАСАБАИ ДОНИШҖӮЁН ДАР 1 СОЛ

Кумитаи иттифоқи касабаи донишҷӯёни Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ 47 нафар донишҷӯёни ятими қулл, 31 нафар маъюб, 1000 сомонӣ чудо карда шуд.

Дар Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ 47 нафар донишҷӯёни ятими қулл, 31 нафар маъюб ва 438 нафар нимиятим дар даҳ фақултет таҳсил меқунад, ки аз тарафи Кумитаи иттифоқи касабаи донишҷӯёни ба онҳо ҷунун кӯмакпулӣ дода шудааст:

1. Бо қарори иттифоқи касаба аз 13.08.2016 ба 7 нафар донишҷӯёне, ки дар ҷонабинии фестивал-озмуни Андалеб-2016 фаъолона иштирок карданд, ба миқдори 100-сомонигӣ (ҷамъ: 700 сомонӣ) ҳавасманӣ карда шудаанд.

2. Бо фармони №1259A аз 03.10.2016 бахшида ба 25-солагии Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва иди Саиди Қурбон ба 868 нафар донишҷӯёни ятими қулл, маъюб, камбизоат ва фаъолон ба миқдори 200 сомонигӣ (ҷамъ: 173600) кӯмакпулӣ яквакта дода шуд.

3. Бо қарори Иттифоқи касаба аз 15.12.2016 барои кӯмак расонидан ба 79 нафар донишҷӯёни маъюб, камбизоат ва фаъолони Иттифоқи касаба дар арафаи Соли нав ба

миқдори 60 сомонигӣ (ҷамъ: 4740 сомонӣ) ба ҳар як до-нишҷӯё мукофотонида шуд.

4. Барои ҳаридорӣ намудани тӯб барои мусобиқаҳои варзишӣ бахшида ба Соли ҷавон 1000 сомонӣ чудо карда шуд.

5. Барои донишҷӯёне, ки тибқи Квотаи Президентӣ дар донишгоҳ таҳсил меқунанд ва дар ҳобгоҳ истиқомат доранд, ба маблағи 2200 сомонӣ як дона плитай электронӣ ҳаридорӣ карда шуд.

6. Бо қарори Иттифоқи касаба аз 25.02.2017 ба 16 нафар донишҷӯёне, ки дар озмуни "Малиқаи донишгоҳ" бахшида ба Иди модарон иштирок намуданд ва сазовори ҷойҳои намоён шуданд, бо Ифтихорнома ва түхфаҳои хотиравӣ ба миқдори 650 сомонӣ мукофотонида шуд.

7. Бо қарори иттифоқи касаба аз 27.03.2017 ба донишҷӯёни факултаи тарбияи ҷисмонӣ ва ОДҲ Мавобуллои Ҳуршед, 150 сомонӣ, Однамадов С., 100 сомонӣ, Ҳолмуродов Бахтиёр, 100 сомонӣ ва ба Амиршоев Ҷӯбҷон 100 сомонӣ, (ҷамъ: 450 сомонӣ) ки дар мусобиқаҳои варзишӣ фаъолона иштирок намуданд ва соҳиби ҷойҳои якум гардиданд, мукофотонида шудаанд.

8. Бо қарори иттифоқи касаба аз 1.05.2017 ба 25 нафар донишҷӯёне, ки дар Маҳфили

зарифон иштирок намудад, ба миқдори 1375 сомонӣ ва 5 рӯз ҳӯроки яквакта дода шуд.

9. Ба 47 нафар донишҷӯёни ятими қулл, ки дар донишгоҳ таҳсил меқунанд, аз моҳи сентябр соли 2016 то моҳи июни соли 2017 ҳар моҳ ба миқдори 100 сомонигӣ бо фармони ректор қӯмакпулӣ расонида мешавад.

10. Ба қарори иттифоқи касаба аз 17.05.2017 барои ҳавасманӣ гардонидани данишҷӯёне, ки дар ҷорабиниҳо бахшида ба ҳафтаи ҷавонон фаъолона иштирок намуданд, ба миқдори 1552 сомонӣ барои ҳаридорӣ намудани түхфаҳои хотиравӣ аз ҷудо карда шуд.

Бояд қайд намуд, ки Иттифоқи касабаи донишҷӯёни пайваста аз ҳолу аҳвол ва зиндагии донишҷӯёни ҳабардор шуда, ба онҳо қӯмакҳои молиявӣ мерасонад. Дар оянда низ мо мақсад дорем, то қӯмакпулӣҳои ҳудро ҳам зиёд гардонем.

Фазилатмо ЮСУПОВА,
раиси Иттифоқи касабаи донишҷӯёни

ЁДЕ АЗ УСТОДИ ДИЛСӰЗ...

Шодравон Ҳалимов Абдураким 12-уми майи соли 1947 дар деҳаи Шаҳбачаи зебоманзари ноҳияи Мӯминобод дар хонадони дехқон ба дунё омадааст. Таҳсил дар мактаби зодгоҳаш (1954-1961), донишҷӯи Омӯзишгоҳи педагогии Кӯлоб (ҳоло Коллеҷи омӯзгории ДДК ба номи А. Рӯдакӣ), (1971-1975), китобдор (1975-1978), раиси иттифоқи касабаи Омӯзишгоҳи педагогии Кӯлоб (1978-1985), ҷонишими директор оид ба таълими тарбия (1985-1990), директори оид ба таълими тарбия (1990-1999), директори Коллеҷи омӯзгории ДДК ба номи А. Рӯдакӣ (1999-2010) кор ва фаъолият кардааст.

Он кас дар мавзӯи "Таълим ва тарбияни экологии хонандагони синфҳои ибтидой" (2002, Душанбе) рисолаи номзадӣ ва дар мавзӯи "Тарбия, инкишифи мактаб ва афкори педагогии ҳафтаи тоҷик" (2012, Душанбе) рисолаи докторӣ дифӯз намудааст.

Устоди зиндаид Ҳалимов Абдураким миаллифи беш аз 120 асаура мақолаи илмӣ ва илмӣ-методӣ буд. Ба нишонаи сарисинагии "Аълоҷии маорifi Тоҷикистон" (1992) сарфароз гардидаast. Муовини ректор оид ба таълими гоибонаи ДДК ба номи А. Рӯдакӣ (2011-2012) аз соли 2012 профессори кафедраи педагогика ва методикаи таълими ибтидоии ДДК ба номи А. Рӯдакӣ ва аз соли 2015 то дами марғ раиси иттифоқи касабаи омӯзгорон ва кормандони донишҷӯҳ буданд. Дар ҳақиқат, устод шахси азизу меҳрабон ва хоккору матнирида буд. Ҳар боре, ки ба наздаш мерафтам, дар боби некибу нақуқӣ, меҳру муҳабbat нисбат ба Ватан, падару модар, зиёдтар кардан хешу табор ва аёдати беморон сухан мекард. Мо шогирdonash пайваста дар рӯҳи инсонгарӣ тарбия менамуд ва пайваста ӯзгуниш мекард, ки шогирdonash номи нақӯ ном бароранд.

Ду сол пеш дар рӯзи ҷавони Ҳоджайи Ҷонибадаи 27-уми июня соли 2015 дар синни 68-солагӣ ин дунёро падруд гуфт. Агар имрӯз дар қайди ҳаёт мебуданд, ба синни мубораки 70 мерасиданд, аммо умр ба ӯ вафо накард. Гарчанде ки ӯ миёни мо нест, аммо рафтори намунаи ӯ ва амалу андарзӣ ӯ ҳамеша бо мост. Хотираи ӯ ҳеч гоҳ аз хотираи мо зудуда наҳоҳад шуд.

Рӯҳат шод ва хонаи оҳиратат обод бод, устоди азиз!

Бахровар ШАРИПОВ,
ассистенти кафедраи тарбияи томактабӣ

● БАХШИДА БА 70-СОЛАГИ ОЛИМИ ТАВОНОИ ТОЧИК САЙДАҲТАМ ЮНУСОВ

ЭЙ ОЛИМИ СОҲИБДИЛ, МАВЛУД МУБОРАК БОД!

Устод Сайдатмунис Юнусов 20.06.1947 та валид шуда, дар тӯли 70 сол аз шоҳроҳи ҷавонмардӣ гузашта, ҳазорон шогирд дар тарбия намудааст. Ман Ҳасан Шоҳинов соли 1979 ба Донишкада давлатии Кӯлоб ба кор омадам ва ифтиҳор мекунам, ки шоғирди устод Юнусов мебошам. Устод Юнусов омӯзгори донишманд, олми барҷаста, соҳибистъедод, марди хоккор ва заминӣ, ҳуҷрафтору ҳуҷгуфтотар аст.

Устод Юнусов олими донишманд, таърихшиноси асил, сухандуон суханшинис шуҳратӣ гардидааст. Мо, ҳамкорон, шогирдон ва донишчӯн устод Сайдатмунис Юнусовро ҳамчун падар ва бародари хеле дилсӯзу сухансанҷ дӯст меборем ва эҳтиром мекунем. Бахши-

да ба рӯзи зодрӯзашод баҳраш чунин шеър гуфтаним:

Эй оғтобӣ Қақкашон,
Дар им бошӣ ҷовидон.
Бодо муборак идатон,
Эй мардӣ ҳушлағзу баён
Дар ҳақиқат, устод ба ҳама сӯханҳо баланд, зебо ба дилкаш арзанд мебошанд.
Эй олими соҳибдил, мавлуд
муборак бод!
Эй шамъи ҳазор маҳфил
мавлуд муборак бод!

Ҳасан ШОИНОВ,
саомӯзгори кафедраи таърихи умумӣ
ва методикии таълими таърих

То имрӯз ба муаммои шумораи гузашта аз тарафи 2 хонандаги ҷавоби дуруст пешниҳод шуд, ки аз ҳама барвақтар Давлатов Алишер ҷавобашро пешниҳод карда, голиб гардида, бо маблаги пулӣ қадрдонӣ карда шуд.

№	Номи наасаб	Факулта	Таърихи рӯз	Соат	Ҷавобҳо
1.	Давлатов Алишер	Магистранти соли 1-уми факултаи филологияи тоҷик ва журналистика	06.06.2017	08:00	дуруст
2.	Давлатова Гулфазо	Донишҷӯи соли 2-уми факултаи филологияи тоҷик ва журналистика	07.06.2017	08:35	дуруст

ГОЛИБИ КРОССВОРД МУАЙЯН ШУД!

То имрӯз аз тарафи ду хонанда кроссворд бо ҷавобҳои дуруст пешниҳод шуд, ки аз ҳама пештар Усмонов Муҳаммадалӣ ҷавобашро ба идораи рӯзномаи овард ва голиб гардида, бо маблаги пулӣ қадрдонӣ карда шуд.

1. Усмонов Муҳаммадалӣ, донишҷӯи соли 2-уми факултаи филологияи ҳориҷӣ, 6.06.2017, соати 08:02;
2. Сафарзода Мануҷехри Начот, мувонии сардори Раёсати таълим, 6.06.2017, соати 08:59.

АЧОИБОТ!

1. Ҳурдтарин мулалиф Дурти Страйт мебошад. Вақте ки қитобашро ба номи "Чӣ ғуна олам саҳзад?" навишта буд, умраш 5 сола буд.
2. Мошино (автомобилро) иҳтироъкорони фаронсавӣ соли 1884 авалин шуда, иҳтироъашро ба итмом расонидаанд.
3. Мутафаккир, сиёсатмадор ва файласуфи истомӣ Чамолуддини Ағонӣ соли 1897 ин дунёро падруд гуфт.
4. Давлатҳои Скандинавӣ ин қишварҳо ба ҳисоб мераванд: Швейцария, Норвегия ва Денемарк.
5. Нӯҳ (а) қавмашро 950 сол даъват кардааст.
6. Чукурии ҷоҳи Зам-зам 30 метр мебошад.
7. Аввалин ҳамои соли ҳайрӣ мӯҳаррам ном дорад.

Шаҳриёр АЛИМӢ, донишҷӯи
соли 3-уми Коллеҷи омӯзгори ДДҚ ба номи А. Рӯдакӣ

ТАЪЗИЯ

Раёсат, ҳайати профессорону омӯзгорон ва донишҷӯёни Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ аз марги омӯзгорон ва пайвандони онҳо: номзади илмҳои филология, собиқ мудири кафедраи адабиёти рус ва ҳориҷӣ

КОМИЛОВ ШАРИФ

номзади илмҳои психология, дотсенти кафедраи умумидонишгоҳии равоншиносӣ

МУСТАФОҚУПОВ ТОШПУЛОД

саомӯзгори кафедраи умумидонишгоҳии забони русӣ

БОБОХОНОВА РАҲНО

омӯзгори кафедраи забони ҳориҷӣ

ДАВЛАТОВ КОМИЛЧОН

фарзанди муҳосиби донишгоҳ Тошмадов Баҳодур

ДИЛОВАР

саҳт андӯҳигин буда, ба фарзандон ва хешовандони азодорон изҳори ҳамдардии амиқ баён менамоянд.

КИТОБ

Модарам дар вакти хоб,
Медиҳад бар ман қитоб.
Мегӯяд писарам хон,
Қитобатро ту надрон.
Қитоб ҳаст бар ту рафик,
Нагӯзорад шавӣ зик.
Агар қитобро хонӣ,
Гӯй ҳарфҳои аниқ.

Бобоҷони ХАБИБЗОДА,
хонанди синфи 8^а-и
мактабин тернати ҷумҳурияии
қӯдакони ятим дар шаҳри Кӯлоб

ЗАБОН

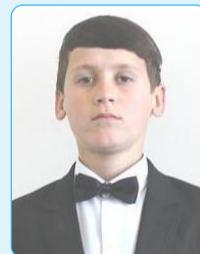
Забон ғанҷ аст, ғанҷдори
ҷаҳон аст,
Забондоноро макон андар
ҷаҳон аст.
Забондони, ҷаҳондони
бӯвад гар,
Забони тоҷики олимаком аст.

Талабов ЗИЁВУДДИН,
хонанди синфи 9^а-и
мактабин тернати ҷумҳурияии
қӯдакони ятим дар шаҳри Кӯлоб

ҲАСРАТИ ДОДАР

Ман меҳостам додаре,
Мисли гул тӯраҳтаре.
Лекин надорам додар,
Дорам як бародаре.
Бародарам қалон аст,
Дар ҳама кор ҷаққон аст.
Агар медоштам додар,
Мешудем мо се нафар.

Муҳаммадқарим САИДОВ,
хонанди мактабин тернати ҷумҳурияии
қӯдакони ятим дар шаҳри Кӯлоб

ГУМШУДА

Дафтарчай имтиҳонотие, ки
соли 2015 Донишгоҳи давлатии
Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи
Рӯдакӣ ба донишҷӯи соли 2-уми
факултаи филологияи тоҷик ва
журналистика (таҳсили рӯзона)
Набиев Самариддин додааст,
бинобар сабаби гум шуданаш аз
эътибор соқит дониста шавад.

САРМУҲАРРИР: Чаҳонгир РУСТАМ

КОТИБИ МАСҶҰЛ:
Шамшоди ЧАМШЕД

АБДУЛЛО ҲАБИБУЛЛО (профессор), С. КАРИМОВ (академик), М.О. ИБОДОВ (профессор), ЧУМҲАҲОН АЛИМӢ (профессор), С. ХОЛИҶОВ (н.и.к.), Ш. ХУДОЙДОДОВА (н.и.ф.), Д. САЙДАҲМАДОВА (н.и.п.), М. АБДУЛЛОЕВ (профессор), С. МИРЗОЕВ (профессор), Б. ЧУРАЕВ (м.к.)

МАВЛУД МУБОРАК!

Маъмурият, ҳайати профессорону устодон, кормандон ва донишҷӯёни Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ, инчунин ҳайати эҷодии рӯзномаи "Анвори дониш" омӯзгорон ва командони зерини донишгоҳро, ки дар нишмаду юми моҳи июн ва моҳи июли солиёни гуногун таваллуд шудаанд, табрику таҳният гуфта, аз дароҳи Яздони пок барояшон тансиҳатӣ, умри бардавом, сари баланд, тани неруманд ва дар кору фаъолияташон комёбииҳои беназирро таманно доранд. Бигузор ҳамеша чун кӯҳҳои Помир сарбаланд, чун Рӯдакӣ хушбаён, чун Саъдӣ дарозумр, чун Ҳофиз шуҳратманд ва чун Ҷомӣ хоккор бошад! Ҳеч гоҳ БАҲТ ва ХИЗР кошонаи шуморо тарқ насозанд! Мисли ғулҳои баҳорӣ, ки ҳама саросар зебо ҳастанд, зебо бимонед. Ҳушибу хурсандӣ, ки беҳтарин ҳамсафари инсонанд, доим ҳамсафаратон бод!

Бигузор дар умратон баракат ва дар қасбатон ҳалолкорӣ пайваста амалӣ гардад.

1. НОСИРШОЕВ ИСЛОМ, 18.06.1950, муалими қалони кафедраи забони русии умумидонишгоҳӣ, ш. Кӯлоб, кӯҷ. Менҷ. 5/16;

2. ДАВЛАТОВА САНАВАР, 21.06.1992, ассистенти кафедраи педагогика, ш. Кӯлоб, маҳ. 1-уми май;

3. САЙДАМИРОВА КЛАРА, 22.06.1966, муалими қалони кафедраи забони ҳозираи рус, ш. Кӯлоб, кӯҷ. Пушкин 20;

4. БЕГИЕВ ШАРИФ, 22.06.1954, муалими қалони кафедраи таҳсилоти ибтидой, ш. Кӯлоб, маҳ. Борбад, х. 28/44;

5. МИРЗОЕВ ҚУРБОНАЛИ, 23.06.1991, мутахассиси шӯъбаи мониторинг ва назорати сифати таълим, ш. Кӯлоб, маҳ. Ш. Шоҳин, дом. 35, х. 5;

6. ДАВЛАТОВА ҚАЛАМНИСО, 24.06.1971, танзимгари факулти молиявию иқтисодӣ, ш. Кӯлоб, маҳ. Нонбои Поён, х. 166;

7. АШУРОВА САОДАТ, 24.06.1980, ассистенти кафедраи информатика, ш. Кӯлоб, маҳ. Панҷоҳсолагӣ 72;

8. НОЗИМОВ ОРЗУ, 25.06.1984, муалими қалони кафедраи иқтисоди корҳона ва соҳибкорӣ, н. Восеъ, ҷ. Нонҷемас;

9. ДАВЛАТОВ ФАЙЗИДИН, 25.06.1984, мудири кафераи методикии таълими забони англisis, ш. Кӯлоб, маҳ. Ҷ. Али 75;

10. ЮСУПОВА ФАЗИЛАМО, 27.06.1961, раиси Иттифоқи қасбай ҳамшираи шоҳиҷӯён, ш. Кӯлоб, кӯҷ. Ҷ. Али 8;

11. НУРМАТОВ ШАРОФУДДИН, 27.06.1970, ассистенти кафедраи тарбияи ҷисмонӣ, ш. Кӯлоб, дех. Сангпар;

12. МАҲМУДОВА СИТОРА, 27.06.1990, лаборанти кафедраи физикии умумӣ ва назариявӣ, ш. Кӯлоб, х. 21/ут 122;

13. СУЛАЙМОНИ АБДУҚАҲОР, 28.06.1992, ассистенти кафедраи физикии умумӣ ва назариявӣ, н. Темурмалик, дех. С. Раҳимов;

14. ЧУМҲАҲОН АЛИМИ, 28.06.1962, доктори илмҳои филология, профессор, мудири кафедраи журналистика, ш. Кӯлоб, маҳ. 20-солагии Истиклолият, х. 46;

15. РАҲИМОВ НЕҶМАТ, 05.03.1962, мудири кафедраи таълими математика, ш. Кӯлоб, маҳ. 20-солагии, Истиклолият;

16. МУРОДОВ БАҲРИДИН, 07.07.1978, мудири кафедраи умумidонishgoҳии забони ҳориҷӣ, ш. Кӯлоб, маҳ. Ш. Шоҳин 32/55;

17. ИСМОИЛОВ ЗАФАР, 08.07.1992, ассистенти кафедраи таърихи ҷаҳон, ш. Кӯлоб, маҳ. С. Вализода;

18. АЗИМОВА ШАҲЛО, 10.07.1970, лаборанти кафедраи информатика, н. Ҳамадонӣ;

19. ЗИНАТБИИ САҒАРМАД, 12.07.1990, ҳамшираи шавқати Коллекчи тиббии шаҳри Кӯлоб, н. Восеъ, кӯҷ. Турсунзода;

20. МИРЗОЕВ ТОҲИР, 12.07.1990, ассистенти кафедраи иқтисоди корҳона ва соҳибкорӣ, ш. Кӯлоб, маҳ. Сино;

21. РАҶАБОВА ЗЕБО, 12.07.1970, мудири кабинети кафедраи сиёсатшиносӣ, ш. Кӯлоб, маҳ. Борбад 33/47;